

PÁRBESZÉD VAGY KONFRONTÁCIÓ?

A címben jelzett alternatíva a hazai nagypolitika színterein egyértelmű: konfrontáció mindig és mindenáron. Mindezt jelzik a különböző „harci díszletek és módszerek”, a közéletben megszokottá vált hangoskodás, politikai sárdobálás stb. Sokunknak már elege van ebből. Reménykedhetünk-e a fegyverszünetben, netán a békében? Nagy számban legyintenek erre, mint ahogy sokan a november 22-i pedagógus-szakszervezeti akció kapcsán is tették. Pedig a magyar közoktatás napjához kapcsolódó képviselői látogatások a különböző típusú nevelési-oktatási intézményekbe kifejezetten a párbeszéd érdekében szerveződtek. Mindezek nemcsak számtalan tanulsággal szolgáltak, hanem pozitív elmozdulásokat is kilátásba helyeztek a közoktatás területén. Persze sok negatívum is a felszínre került. Kollégáink jelzései, a találkozókra készített beszámolók, az országgyűlési képviselők reakciói, az akció kapcsán született parlamenti hozzászólások, kezdeményezések valamennyi összefüggésének elemzése egy jelentős értekezés, netán egy diplomamunka megírásához is alapot adnak. E helyütt azonban csak néhány sajátos példa kerülhet leírásra.

A meghívott képviselők többsége – akár kormányzati, akár ellenzéki oldalról – pozitívan fogadta az invitálást. Voltak, akik nemcsak szóban, hanem levélben is méltatták az akció jelentőségét, lehetőségeit. Több mint százötvenen el is látogattak az intézményekbe, és érdemi párbeszédet folytattak kollégáinkkal közoktatásunk helyzetéről, gondjairól. Javarásznik ezáltal szembesült a valós állapottal, és tapasztalataik nyomán sokan kezdeményezésekkel is éltek. Köszönjük ezeket, és reméljük, hogy révükön kézzelfogható eredményei is lesznek. Mások külföldi útjuk vagy egyéb elfoglaltságuk miatt nem tudták vállalni a látogatást, illetve későbbre halasztották azt. Am akadtak olyanok is (ellenzékiek és kormánypártiak egyaránt), akik azt mondták, hogy ilyen potom ügyekkel nincs idejük foglalkozni, ennél sokkal „magasabbrendű” feladataik vannak. Voltak szép számmal olyan képviselők is, akik azt állították, hogy hozzájuk nem jutott el a meghívó. Pedig elektronikus és hagyományos úton is megküldtük azokat. Ezzel kapcsolatban két dolgot feltételezhetünk: vagy nem mondanak igazat, vagy frakciójuk adminisztrációja kaotikus, megbízhatatlan.

A közoktatásnap akció különleges „színfoltja” volt a veszprémi Lovassy László Gimnázium előtt november 22-én lezajlott demonstráció. Ez az intézmény ugyanis képviselőként a miniszterelnököt hívta meg. Ő viszont egyéb elfoglaltságára hivatkozva nem tudta elfogadni az invitálást. (Ezen a napon találkozott az önkormányzati vezetőkkel.) Am néhány tucat tüntető árpádsávos zászlókkal és a miniszterelnököt szidalmazó jelmondatokkal hosszú ideig ott hemzsegett az intézmény előtt. Így az iskola diákjai élöben tanulmányozhatták napjaink „történelmi példáit”, ily módon is készülve a jövő közéletére. Némelyek jellemző véleményét fejezte ki egyik városunk fideszes polgármestere, aki egyúttal országgyűlési képviselő is. Levelében többek között a következőket írta: „Úgy vélem, az ilyen kezdeményezések nem méltóak egy tradicionális szakszervezethez, sokkal inkább a kormánnyal szemben kellene erőt mutatni.”

A leginkább szembetűnő közoktatásnap gáncoskodása azonban társszervezetünknek volt. A PDSZ elnöke nyilvánvalóan nem égi, hanem földi sugallatra ekkor jelentette be az országos pedagógussztrájkot december 15-ére. Ez a döntés nemcsak azért groteszk, mert a néhány tucat településen működő maroknyi szakszervezet „országos” sztrájkot hirdet, hanem azért is, mert szembe megy a szakszervezeti mozgalom egészével. Hiszen többek között a PSZ kezdeményezésére november közepén megalakult az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság (EKSZ), amelynek a Liga konföderáció révén a PDSZ is tagja lett. Sokan érthetetlennek, mások etikátlannak tartják ezt a lépést, amely nyilvánvalóan nem erősíti, hanem gyengíti az érdekérvényesítés esélyét, és nem használ az újra formálódó párbeszédnek sem. Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy a sztrájk szélesebb körű lesz, mint amit a szervezeti befolyás alapján vámi lehet. Nemcsak az általános elégedetlenség miatt, hanem elsősorban azért, mert nagyon sok településen a kormánnyal szembenálló önkormányzatok is becsatlakoznak körlevelek és a helyi képviselők egy részének személyes agitációja révén. E bonyolult helyzet természetesen számtalan veszélyt rejt magában, nemcsak a szakszervezetre, hanem a pedagógusokra nézve is. Lényeges kérdés például, hogy a helyi sztrájkbizottságok hiányában létrejönnek-e a még elégséges szolgáltatásokkal kapcsolatos megállapodások, amelyeket intézményi és fenntartói szinten is egyeztetni kell. Enélkül ugyanis jogsértő sztrájkok lehetnek, amelyek miatt a sztrájkolók súlyos munkajogi szankciót szenvedhetnek el.

Félreértés ne essék, a PSZ nem a sztrájkot, mint az érdekérvényesítés eszközt ítéli el, hanem a felelőtlenül szervezett akciót, amely nem eredményekhez, hanem a munkavállalók elmarasztalásához vezethet. Kezdeményezéseink, tárgyalásaink nyomán a közoktatás területén sor kerül bizonyos korrekciókra. Az EKSZ és a kormány párbeszéde pedig a bérek vonatkozásában reményeink szerint január végén elfogadható megállapodáshoz vezet. Amennyiben nem, akkor viszont a közszféra szakszervezeteinek egységesen kell fellépniük, és nem külön-külön.

Arok Antal

*Kellemes karácsonyt
és boldog új évet kívánunk!*

A TARTALOMBÓL:

- A SZAKSZERVEZETI ÉLET ESEMÉNYEI
- TAGOZATRÓL TAGOZATRA
- MINISZTERÜNK A PSZ MUNKAKONGRESSZUSÁN
- EÖTVÖS JÓZSEF-EMLÉK-PLAKETT KITÜNTETÉSEK
- HÍREK TÜKRÉBEN
- A SZERETET JEGYÉBEN
- ÁLLÁSFOGLALÁS A KÖLT-SÉGNETVETÉSI JAVASLATRÓL
- AZ EGYSÉGES KÖZSZOLGÁLATI SZTRÁJKBIZOTTSÁG FELHÍVÁSA
- PL-ÚTMUTATÓ:
 - AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATA A PSZ KIFOGÁSÁRÓL;
 - MUNKAJOGI KÉRDÉSEK;
 - A GÁRDONYI GÉZA ALAPÍTVÁNY HÍREI

In memoriam PETHŐ GÉZA

Feledhetetlen kollégánk halálhíre váratlanul ért valamennyiünket, hiszen néhány héttel korábban még székházunkban személyesen is találkozhattunk vele. *Pethő Géza* 2006. november 23-án, 86 éves korában távozott közülünk. Temetésén, december 8-án a Cinkotai temetőben mintegy százan vettek részt. A gyászoló családtagokon kívül sok PSZ-tag, tisztségviselő is, köztük szakszervezetünk elnöke, *Varga László* és alelnöke, *Árok Antal*. A gyászoló serege, a sok virág és a koszorúk egyaránt kifejezték tiszteletüket Géza bácsi iránt, akit a PSZ saját halottjának tekintett. Az elhunytat szakszervezetünk részéről *dr. Horváth Péter* intézményvezető, a PSZ szakértője búcsúztatta, akinek gyászbeszédéből közölt részekkel emlékezünk halottunkra.

Hogy ki, (illetve pontosan sajnos, ma úgy kell mondani) ki volt Pethő Géza? Erre nehéz röviden válaszolni. A családnak biztosan szerető családapa, a barátoknak megbízható barát, nekünk, sokaknak a Pedagógusok Szakszervezetének nagy öregje. Mégis azt mondom, hogy Géza bácsi elsősorban Tanító volt, és nem csak azért, mert ez volt tanult szakmája és több mint egy évtizedig Pápan, Korond-Pálpatakon, a nógrádi Ecsegen gyakorolta is, hanem azért volt igazán tanító, mert egy egész ország minden pedagógusát tanította emberi magatartásra, felelős, átgondolt döntésekre. Szakszervezetünk tisztségviselőit több évtizeden keresztül tanította arra, hogyan kell a mindig kevés beralapból minél többet juttatni a pedagógusnak, hogyan kell harcolni, küzdeni a jogsértések, a pimasz gőg ellen. Mindegy, hogy mi volt a beosztása, egyformán dolgozott. Volt osztályvezető-helyettes, osztályvezető, jogi szakértő, nem a cím volt a fontos, hanem az érdekvédelem, az emberek segítése. Hajnalban kelt, postavonattal utazott, ha így ért csak oda vagy haza, nem ismerte azt, hogy munkaidő, de a pedagógusok munkaideje szent volt előtte, nem hagyta, hogy azt fizetetlenül kihasználják. Óvónők, tanítók, tanárok, igazgatók, óvodavezetők keresték telefonon, személyesen, hívták előadni, szavának nagyobb varázsereje volt, mint a leírt jogszabálynak. Személyes sorsom alakítója is volt Géza bácsi, ma is köszönöm, hogy engem is megfertőzött a szakszervezeti életformával.

Ma búcsúzunk tőled, de nyugodt hanghordozásod, hervadhatatlan bölcs mosolyod, fáradhatatlan cselekvőképességed mindig velünk marad, örök példa leszel.

Tarpán - Tarpáról

1956. április 20-án *Kecskés Istvánt*, aki alig hároméves pedagógiai tapasztalattal rendelkezett, felettes vezetői megkérték: vállalja el a híres-nevezetes beregi községben az igazgatóságot. Ő 21 évig csinálta is, mert kötelességének érezte, hogy *Esze Tamás* és *Bajcsy-Zsilinszky* szülőfalujában teljesítse pedagógusi küldetését. Amíg még többre is vállalkozott: eldöntötte, feldolgozza Tarpa történetének jellemző területeit, hogy az utókor lássa, hová jutott a község.

Mindezt maga írja annak a könyvének elején, melynek rábeszélő címe: „*Ismerje meg Esze Tamás faluját, Tarpát*”.

A szerző jelentős, sok képpel illusztrált művel gazdagította szépen fejlődő helytörténeti irodalmunkat. Igaza van *Csontos János* országgyűlési képviselőnek, aki így ajánlja az elején a 116 oldalas könyvet: „Igénysége, stílusa, a feldolgozott tényanyag, s nem utolsósorban az olvasmányosság miatt bűn lenne ezt az értékes írást az asztalfiókban hagyni.”

A kiadást a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat támogatta. Segítségükkel az érdeklődő iskolák is bizonyára hozzáférhetnek a maga nemében példás műhöz.

A pedagógusok és szülők figyelmére

egyaránt számít a *Mentor* című oktatási, egészség- és életmódmagazin, mely hú tikröt nyújt az iskola, a kultúra, a mindennapi élet időszerű eseményeiről. Hasznos kiegészítője tankönyvkritikai melléklete, a *Támpont*. A szerkesztőség új címe: 1054 Budapest, Tüköry u. 3. Tel./fax: 269-2730.

OLVASD ÉS ADD TOVÁBB!

A Pedagógusok Lapja internetes honlapunkkal (www.pedagogusok.hu) együtt szakszervezetünk tisztségviselőinek, tagjainak egyik legfontosabb információforrása. Minden PSZ-alapszervezethez (intézményhez) egy-egy példányban ingyen juttatjuk el, településenként egy címre postázva. Amennyiben több intézmény van egy településen, a helyi PSZ-szervezet terjeszti tovább a példányokat. Föltétlenül szükséges, hogy lapunkat minden intézményben késlekedés nélkül megkapja a PSZ-alapszervezet titkára. Az ő felelőssége pedig abban rejlik, hogy egyrészt maga gondosan elolvassa és számonként gyűjtse a lapot, másrészt igyekezzék azt minél több kollégával megismertetni. *Egyre több intézmény nevelőtestületi szobájában, könyvtári olvasótermében is hozzáférhető már lapunk. Jól bevált gyakorlat, ha egy-egy érdeklődést keltő, aktuális írás fénymásolata vagy a lapban olykor megjelenő miniplakát a hirdetőtáblára is kikerül. Jogszabálysértető, zöld PL-ütemutatóban szereplő anyagainkat pedig tanácsos a PSZ-tisztségviselőnek és az intézményvezetőnek együttesen áttekinteni, megbeszélni. Így sokkal kevesebb félreértés, esetleges konfliktus adódik.*

Előfizetőinknek közvetlenül a megadott címre küldjük lapunkat. Az évi előfizetés díja 5% áfával 3.450 forint, amelyet egy összegben kérünk. Az intézmények banki átutalással (számlaszám: 11707024-20100456) fizethetnek elő, az egyéni érdeklődőknek pedig - megrendelő levelük alapján - csekket postázunk. Csak a befizetés megérkezését követően, utólag tudunk számlát küldeni.

Továbbra is szívesen fogadjuk a hirdetések a következő, változtatlan fizetési feltételekkel: egész oldalas hirdetés (A/4-es formában, fekete-fehérben) 80.000 forint, féloldal 40.000, negyedoldal 20.000 forint. Az apróhirdetés közlési ára: szavanként 40 forint. Minden egyes díjtételt 20 százalékos áfa terhel. A hirdetések beküldésének határideje: a megjelenési hónap 3. napja.

A Pécsi Tudományegyetem Kommunikáció- és Médiatudományi Tanszéke

MOZGÓKÉP- ÉS MÉDIAKULTÚRA

szakirányú továbbképzést hirdet.

A program 4 féléves, másoddiplomás képzést nyújt. A képzéssel a gimnáziumokban és általános iskolákban bevezetett mozgóképkultúra és médiaismeret tantárgy oktatásához szereshető képesítés.

Tandíj: 102 000 Ft/félév. Jelentkezni a program honlapjáról letölthető jelentkezési lappal lehet 2007. január 15-ig.

<http://www.hermes.btk.pte.hu/mozgokep/anyag/kepzes.htm>

Bővebb információ a tanszék titkárságán: 72/501-561, 30/981-2983.

PEDAGÓGUSOK LAPJA

A Pedagógusok Szakszervezetének hírlapja és hírlevele

Főszerkesztő: **Árok Antal**

Olvasószerkesztő: **dr. Fényi András**

Technikai szerkesztő: **Márfiné Bécsi Erika**

Szerkesztőség: 1068 Budapest, Városligeti fasor 10., Telefon/fax: 322-8464

Levélcím: 1417 Budapest, Postafiók 11.

Kiadja: a Pedagógusok Szakszervezete Országos Irodája

1068 Budapest, Városligeti fasor 10. Központi telefon: 322-8452-től 56-ig

Internet: www.pedagogusok.hu; E-mail: psz@internet.hu

Terjeszti: a Pedagógusok Szakszervezete. Évi előfizetési díj: 3.450,- Ft

Index: 26651 ISSN 0133-2260

A SZAKSZERVEZETI ÉLET ESEMÉNYEI

A **PSZ Elnöksége** 2006. december 1-jei ülésén áttekintette szakszervezetünk nemzetközi tevékenységével összefüggő feladatokat. Többek között foglalkozott a bolgár, a lengyel, a szlovák és az izraeli pedagógus-szakszervezetekkel való kétoldalú együttműködés kérdéseivel, valamint az európai pedagógus-szakszervezetek 2006. decemberi közgyűlésének témájával. Ennek kapcsán a testület közös PSZ-FDSZ-levelet hagyott jóvá, amelyet a két testvérszervezet az európai szakszervezeti konföderációhoz juttatott el. Ezt követően az elnökség a munkakongresszus dokumentumait, határozati javaslatait fogadta el.

A **PSZ Munkakongresszusát** 2006. december 2-án rendezte Budapesten, a Fáklya Klubban. Szakszervezetünk legfelsőbb fórumán a 212 küldötthől 181 vett részt. *Varga László* elnök megnyitóját követően a küldöttek egyperces néma felállással tisztelegtek a meggyilkolt *Szögi Lajos* tiszavasvári kollégánk és a közelmúltban elhunyt *Pethő Géza*, a PSZ volt osztályvezetője, munkaügyi szakértője emléke előtt. A napirendre és az ügyrendre vonatkozó javaslatot *Szlankó Erzsébet* alelnök terjesztette elő. A kongresszus levezető elnöke *Békési Tamás* (Zalaegerszeg), segítőtje pedig *Szabó Zsuzsa* (Jász-Nagykun-Szolnok megye) volt. A mandátumvizsgáló bizottság tevékenységét *Jáki Katalin* (Győr-Moson-Sopron megye), a szavazatszámlláló bizottság munkáját pedig *Vágó László* (Budapest) irányította. A kongresszus meghívottja volt *dr. Hiller István* oktatási és kulturális miniszter. Hozzászólását és a vele folytatott vitát külön összeállításunk tartalmazza. (Lásd lapunk 5-8. oldalán.) E vitában a kongresszusi küldöttek közül kaptak: *Szabó Gáborné* (Komárom-Esztergom megye), *Cseh Sándor* (PSZ Szakoktatási Tagozata), *Makár Barnabásné* (PSZ Óvodai Tagozata), *Érsek Zoltán* (Jász-Nagykun-Szolnok megye), *Kiss Árpádné* (Pest megye), *Bán Mihály* (Veszprém), *Andrásiné Temesi Hilda* (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye), *Patics Elemér* (Pest megye), *Názon Sándor* (Nyíregyháza), *Szöllősi Istvánné* (Békés megye), *Antal Lajos* (Pécs), *Szigethy Marianna* (Somogy megye), *dr. Köpf Lászlóné* (Budapest), *Fábián Lászlóné* (Pest megye). Idő hiányában több küldött nem szólhatott. Ők írásban juttatták el véleményüket a miniszterhez. E napirendi pont keretében került sor a PSZ költségvetési törvénytervezettel kapcsolatos állásfoglalásának elfogadására. (Lásd lapunk hátsó borítóján.)

Az ebédszünetet követően a kongresszus megvitatta és elfogadta Szögi Lajos családjának megsegítésére vonatkozó javaslatot. A PSZ

szolidaritási számláján összegyűlt összeget (ez több mint 2 millió forint) a három gyermek számára nyitott számlán helyeztük el, amelyet a karácsony előtti napokban adunk át a családnak. Ezt követően élénk vita után a kongresszus nagy többséggel közleményt fogadott el (lásd az oldal alján), majd az elnök *Békési Tamás* kezdeményezésére a szervezetben belüli feszültségeket tisztázni szándékozó vita kezdődött, amelyet a PSZ Országos Vezetősége soron következő ülésén folytatni fog.

A **Közoktatáspolitikai Tanács** (KÖPT) 2006. november 28-i ülésén a 2007. évi költségvetési törvénytervezet közoktatást érintő kérdéseit vitatták meg. A miniszter tanácsadó testülete, amelyben szakszervezetünket *Szlankó Erzsébet* alelnök képviselte, harmadik alkalommal tárgyalta e témakört. A tanács munkavállalói oldala egyöntetűen visszautasította a közoktatást minden eddiginél súlyosabb helyzetbe hozó 2007-es költségvetési törvénytervezet. A testület egyebek között megtárgyalta még az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V. 24.) OM rendelet módosítására tett javaslatot is.

A **Közoktatási Érdekegyeztető Tanács** (KÖÉT) 2006. december 5-i ülésén tekintette át a jövő évi költségvetési javaslatot. Ezen a szervezetünket képviselő *Arok Antal* alelnök átadta a PSZ munkakongresszusának állásfoglalását (lásd lapunk hátsó borítóját), amelyet a szakszervezeti oldal reprezentatív szakszervezetei egyhangúan támogattak. A KÖÉT önkormányzati és szakszervezeti oldala együttesen kifogásolta a közoktatás finanszírozásának költségvetési törvénytervezetben szereplő új modelljét, amely ebben a formában intézmény- és osztályösszevonásokra ösztönzi az intézményfenntartókat.

Az **Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság** nagygyűlése 2006. november 28-án ült össze. Ezen *dr. Szabó Endrének*, a SZEF elnökének és *Varga Lászlónak*, a PSZ elnökének vitaindítóját követően a sztrájkbizottságban részt vevő konföderációk, ágazati szakszervezetek képviselői mondták el véleményüket, majd felhívást fogadtak el, amelyet lapunk hátsó borítóján adunk közre.

Az **Oktatási Internacionálé Pán-Európai Szervezetének konferenciájára és az Európai Szakszervezeti Szövetség Oktatási Bizottságának közgyűlésére** 2006. december 4-6-án került sor Luxemburgban. A közgyűlésen Magyarország képviseletében ismételtlen a végrehajtó bizottság tagjává választották *Varga Lászlót*, a PSZ elnökét.

KÖZLEMÉNY

A Pedagógusok Szakszervezete (PSZ) a magyar közoktatás napjához kapcsolódva, 2006. november 22-én összességében eredményes akciót szervezett. Meghívásunkra több mint százötven országgyűlési képviselő látogatott el egy-egy közoktatási intézménybe. Ennek során közvetlen tapasztalatot szerezhetek a működési feltételekről, a közoktatási törvény legutóbbi módosításának hatásáról, ismert alkotmánybírói kezdeményezésünk okairól. E napon az országos napilapokban közöltük álláspontunkat, elvárásainkat, amelyeket eljuttattunk a parlamenti frakciókhoz, valamint az Oktatási és Kulturális Minisztérium (OKM) illetékeseihez. **Akciónk nyomán nemcsak parlamenti hozzászólások születtek, hanem képviselői módosító indítványokat is benyújtottak. Az OKM sajtóközleménye szerint a minisztérium kész ezekről a kezdeményezésekről tárgyalni. Ezt a PSZ Munkakongresszusán, 2006. december 2-án Hiller István miniszter személyesen is megerősítette.**

A PSZ - követeléseit nyomatékosítandó - kezdeményezője volt az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság (EKSZ) létrehozásának. Ennek tagjaként tárgyalások útján kíván változásokat elérni. Amennyiben ezek nem vezetnek eredményre, akkor az egységes közszolgálati fellépést célravezetőbbnek tartja az előzetes egyeztetés nélküli ágazati akciónál.

Érthetetlennek és etikátlannak tartjuk, hogy a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete (PDSZ) – amely a Liga konföderáción keresztül tagja az együttes fellépést hirdető EKSZ-nek - éppen a közoktatás napján ágazati figyelmeztető sztrájkot hirdetett december 15-ére.

A sztrájk minden munkavállaló szuverén joga, az abban való részvételre, illetve az attól való tartózkodásra senkit sem lehet kényszeríteni.

A törvényben előírt személyes döntés felelősségét a PSZ akkor sem vehetné át a munkavállalótól, ha az ágazat legnagyobb szakszervezeteként munkabeszüntetést szervezne, vagy szándékai szerint egy egységes közszolgálati akcióban venne részt. Ugyanakkor fontosnak tartja a törvényesség betartását, mert ennek hiányában súlyos munkajogi konfliktusok keletkezhetnek.

A PSZ felhívja tagjainak, a közoktatás munkavállalóinak figyelmét arra, hogy a sztrájk szervezése, az abban való részvétel a sztrájkról szóló 1989. évi VII. törvényben megfogalmazott jogokon és kötelezettségeken alapul (megtalálható a www.pedagogusok.hu honlapon).

Budapest, 2006. december 2.

Pedagógusok Szakszervezete Munkakongresszusa

A sztrájbizottság és a kormány tárgyalásáról

Az Egységes Közszolgálati Sztrájbizottság és a kormány delegációja 2006. december 6-án megtartotta első ülését. A bérügyeken kívül sikerült egy minimális elmozdulást elérni, ugyanakkor 2007-re a kormánynak a bérekre vonatkozóan nincs értékelhető ajánlata. Mindezek alapján a sztrájbizottság az alábbi döntést hozta.

1. Kész két szakbizottságban - informális OKÉT keretében - tárgyalásokat folytatni, a lehetséges több éves megállapodásról, a jogállástörvényekről és a bérrendszeri szabályokról, valamint olyan leépítésekhez kötődő szabályok kiterjesztéséről, amelyekről korábban a kormány és az érintett köztisztviselői szervezetek megállapodtak. A sztrájbizottság hozzájárul, hogy e tárgyalásokban az önkormányzatok is részt vehessenek.
2. A bérekkel kapcsolatos elmozdulás hiánya miatt a sztrájbizottság bejelentette, hogy 2007. január 31-ig folytatja a bérekről való tárgyalást és vár érdemi kormányajánlatot. Amennyiben ez nem történik meg, február 1-jén február 21. napjára egységes közszolgálati sztrájkot hirdet. A sztrájk jogszerűsége érdekében december közepén sztrájkjelöltéskészítő szakértői testület jön létre azért, hogy valamennyi konföderáció és érintett ágazat megfelelő módon készülhessen fel az esetleges akcióra.

TAGOZATRÓL TAGOZATRA

A PSZ Intézményvezetői Tagozata 2006. december 5-én *dr. Pataki Mihály* elnöklésével ülésezett. *Pósfai Péternek*, az Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont (OKÉV) főigazgatójának előterjesztésében áttekintették az OKÉV és a nevelési-oktatási intézmények kapcsolatrendszerét, különös tekintettel a legutóbbi jogszabályváltozásokra. Ezt követően *Jókai István*, a Nemzeti Tankönyvkiadó vezérigazgatója adott tájékoztatást a tankönyvkiadás helyzetéről. A tagozati ülés legfajszínűsőbb témája a 2007. évi költségvetési törvénytervezet közoktatást érintő részéről folytatott konzultáció volt, amelynek vezetője *dr. Horváth Péter* intézményvezető, a PSZ szakértője. (A költségvetési törvénytervezet ágazatunkat sújtó gondjairól előző, 2006/11. számunkban már rövid áttekintést adtunk. A következő, 2007. januári Pedagógusok Lapjában pedig már az elfogadott törvényről adunk részletes tájékoztatást.) Végül *Arok Antal* alelnök a PSZ nemzetközi kapcsolatairól és az országos érdekegyeztetés aktuális kérdéseiről adott tájékoztatást.

A PSZ Óvodai Tagozata 2006. december 7-én a PSZ székházában ülésezett. *Makár Barnabásné* tagozati elnök köszöntője után *dr. Dudás Lilián* jogtanácsos színvonalas és közérthető előadását hallgatták meg az ország minden részéből érkezett óvodapedagógusok. A munkaidőkeret kiszámításával, dokumentálásával, az ezekkel kapcsolatos jogszabályok értelmezésével foglalkozott, s az óvodai területre jellemző gyakorlati példákkal segítette a megértést.

Az ülés második részében *Varga László*, szakszervezetünk elnöke beszélt aktuális érdekvédelmi kérdésekről, elsősorban a december 2-i munkakongresszuson történekről, illetve a PSZ munkájáról, a vezetés döntéseinek folyamatáról a nyár végi országos vezetőségi üléstől a regionális fórumokon át a közszolgálati sztrájbizottság megalakulásáig. Beszámolóját követően a kollégák kérdéseire válaszolt, illetve kérte véleményüket a jövőben követendő cselekvésről.

Befejezésül a tagozat elnöke beszámolt az éves tevékenységről, a tagozat nemzetközi szerepléséről.

Makár Barnabásné, a tagozat elnöke

A PSZ ÁMK Tagozata hagyományos konferenciáját 2006. december 7-8-án rendezte Cserkeszlőn, a PSZ Jász-Nagykun-Szolnok megyei szervezetének üdülőjében. A regionális tanácskozáson Bács-Kiskun, Csongrád és Jász-Nagykun-Szolnok megye ÁMK-s szakszervezeti tisztségviselői és munkatársai vettek részt. Ezen többek között tájékoztatót hallgattak meg *Szabó Zsuzsának*, a PSZ Jász-Nagykun-Szolnok megyei titkárának előadásában, aki ismertette *Hiller István* oktatási és kulturális miniszternek a PSZ december 2-i munkakongresszusán elhangzott, általa felkínált lehetőségeket és a kilátásba helyezett ígéreteket. Ezt követően *dr. Dudás Lilián*, a PSZ jogi szakértője a kollektív szerződésalkötés jogi rejtelmeihez adott hasznos tanácsokat. Végül a tanácskozásnak helyet adó ÁMK igazgatónöje, *Fekete Istvánné* mutatta be az irigylésre méltó intézményt, s ismertette az abban folyó munkát. A színvonalas vendégszeretetet élvező és jó hangulatú tanácskozás a kora délutáni órákban ért véget.

Juhász Olga

A Zalaegerszegi Nyugdíjas Egyesület 2006. november 23-án ünnepelte megalakulásának 30. évfordulóját. Az ünnepségen részt vett *dr. Gyimesi Endre* polgármester is. A PSZ elnökségét *Békési Tamás* képviselte, aki a jubileum alkalmából köszöntötte az egyesület tagjait.

ÁLLÁSFOGLALÁS

A Pedagógusok Szakszervezete Budapesti Szervezete Titkárok Tanácsa és Kongresszusi Küldöttei a PDSZ 2006. december 15-re meghirdetett sztrájkjával kapcsolatban a következő véleményt alakították ki.

Négy szakszervezeti konföderáció (SZEK, ÉSZT, LIGA, MSZOSZ) - a közszolgálatot érintő várható intézkedések miatt - 2006. november 16-án megalakította az EGYSÉGES KÖZSZOLGÁLATI SZTRÁJBIZOTTSÁGOT. A sztrájbizottsághoz való csatlakozás, az abban való részvétel szabad döntése volt a szakszervezeteknek. Ehhez a LIGA tagjaként a PDSZ is csatlakozott. A munkavállalói követelésekről jelenleg tárgyalások folynak. Ezek eredményességét veszélyeztető egyéni akció elfogadhatatlan, nem támogatható még akkor sem, ha a megfogalmazott követelésekkel egyetértünk. A PDSZ-akció súlyosan veszélyezteti a sztrájbizottság tárgyalási pozícióit, a közös munkavállalói érdekek érvényesülését.

Mint ismeretes: a PSZ a magyar közoktatás napjára országos akciót szervezett a parlamenti képviselők számára, hogy a közoktatási intézményekben közvetlen tapasztalataik révén ismerhessék meg a pedagógusok, a közoktatásban dolgozók élet- és munkakörülményeit. A magyar közoktatás napján a PSZ - a döntéshozók, a közvélemény figyelmét - a közoktatásra irányította. A PDSZ etikátlanul ezt a kezdeményezést használta fel a sztrájk meghirdetésére. A Közszolgálati Sztrájbizottsághoz csak akkor csatlakozhat egy ágazati szakszervezet, ha elfogadja a megfogalmazott célokat, s ezzel bizonyos önkorlátozást is vállal. A PDSZ egyéni akciójával a konföderációkkal való egyeztetési kötelezettségét is megszegte, melyben a sztrájbizottság megalakításakor a szakszervezetek megegyeztek.

A PSZ egyik kezdeményezője volt az Egységes Közszolgálati Sztrájbizottság megalakításának, ezért csak a sztrájbizottság által meghirdetett vagy egyeztetett akcióban vesz részt, és erre hívja fel tagjait és a közoktatás munkavállalóit is.

Budapest, 2006. november 24.

*Pedagógusok Szakszervezete Budapesti Szervezete
Titkárok Tanácsa és Kongresszusi Küldöttei*

Fővárosi szervezetünk állásfoglalásával a PSZ Munkakongresszusa egyetértését fejezte ki.

KONGRESSZUSI MUSTRA

A PSZ 2006. december 2-i munkakongresszusán dr. Hiller István oktatási és kulturális miniszterrel folytatott vita, véleménycsere során nagyon sok küldött mutatta be saját intézményének, területének helyzetét és tett javaslatot a jobb megoldásokra. Összeállításunkban ezekből, és természetesen a miniszter által elmondottakból gyűjtöttünk össze egy színes csokrot olvasóinknak. Lapunk terjedelme nem teszi lehetővé, hogy minden hozzászólás megjelenjen összeállításunkban, és a közölteket is csak rövidítve, az élőbeszéd érthető lazaságával mutatjuk be, s ezért olvasóink elnézését kérjük.

Varga László (PSZ-elnök): Miniszter úr, nagyon köszönöm, hogy elfogadta a meghívásunkat. Ezt azért is kell mondanom, mert nem az első meghívásunk volt, és sok ok miatt nem sikerült eddig ilyen formában találkozni. Én örülök, hogy a küldött társaim meghallgathatják mindazt, amit el kívánsz mondani. Szeretnék néhány gondolatot a helyről elmondani. Ez az épület, a Fáklya Klub régi pedagógus- és pedagógus-szakszervezeti centrum, ugyanakkor az elmúlt 15 évi sorsa valahogy olyan volt, mint az országé, ezen belül a magyar közoktatásé. Nem tudtuk, kié, nem tudtuk igazából, hogy mit csinál, és azt se tudtuk gyakran, hogy milyen. Éreztük, hogy a miénk, szerettük is, ugyanakkor meg kellett küzdeni jogilag, hiszen végül is perben kaptuk vissza, és meg kellett küzdenünk pénzügyileg is, hogy olyan legyen, mint ahogy mi szeretnénk. Én ma büszkén tudom mondani a kollégáimnak is, hogy ez az épület már talán jobb úton halad, mint a magyar közoktatás. Remélem, a mai vita során majd kiderül, hogy a közoktatás is elindul ezen az úton. Komoly anyagi erőfeszítéssel elkezdtük felújítani, még nincs vége, ezért nem mernék mindenhol végigvezetni, de ez a terem már alkalmas arra, hogy itt küldött társaimmal együtt meghallgassunk téged, és ha kell, vitatkozzunk veled. Ugyanakkor még nem mindenkinek van ebben az épületben jó hangulata, minthogy azt gondolom, a közoktatás szereplője egy jelentős részének sincs jó hangulata. Miniszter úr, ha egyszerűen lehetne kérni, amit már most kérünk tőled, kérünk a kormánytól, a döntéshozóktól: *érjük el, hogy a jelenleginél legyen jobb hangulat a közoktatás munkavállalói körében, mert ha ezt elérjük, jobb lesz a teljesítmény, ha jobb lesz a teljesítmény, jobbak lesznek a gyerekek, és ha jobbak lesznek a gyerekek, akkor jobb lesz ez az ország.*

Dr. Hiller István (miniszter): Az az együttműködés, amelyet megújítani jöttem, igaza van Varga Lászlónak, párbeszédem és vitám keresztül vezet. *Akkor lehet egy irányba húzni, akkor lehet az előbb elmondott célnak valóban megfelelni, hogyha megpróbáljuk érteni, sőt megérteni egymást, nem egyszerűen csak meghallgatni, hogyha javaslatokat hozok, amelyeket önök hoznak, mint a két fél nemcsak hallgatja, hanem hallja is, és ki-ki kialakítja a véleményét. Biztos, hogy nem lehet ezt egy órában, húsz percen, egy alkalommal csinálni, ezért néhány nappal azután, hogy a magyar közoktatás napján önök olyan kezdeményezést tettek, amely országos eredmény volt, és ezt jobb, hogy ha nem mástól hallják csak, hanem a saját kifejezéssel és a saját gondolataimat is kimondva: siker. Siker volt annyiban, hogy nagyon sok mindent tudtak megmozgatni, nagyon sok mindenkivel tudtak beszélni, és nem is titkolom, igenis befolyásolta mindazt, amit én ma mondandó vagyok.* A párbeszédnek tehát nyilvánvalóan van egy olyan formája, amikor viszonylag sok ember találkozik az éppen aktuális minisztérium éppen aktuális vezetőivel; van egy olyan forma, amikor szakmai szűkebb stábok ülnek össze, és természetesen van olyan új és láthatóan eredményes, sikeres, amikor sok helyszínen, sok ember beszélget egy ugyanazon témáról. Az én meggyőződésem szerint a magyar közoktatás a nemzet egyik legfontosabb ügye. Hogyha így van, akkor erről a kérdésről – biztos vagyok benne – átfogó vitát, beszélgetést érdemes folytatni, mert sok minden, ami hosszú évek alatt kialakult és szilárd, az maradjon konstans, és az sem kétséges – és itt azért majd néhány mondatot szeretnék mondani –, hogy sok tekintetben egy természetes változásra is érett. Nekem személyesen is, magánemberként is, meg végzett tanáremberként és egyébként a köztársaság oktatási ügyekért felelős minisztereként is egyértelműen az a véleményem, hogy a magyar pedagógustársadalom, a pedagógusok többsége világosan látja, elfogadja és akarja, hogy ami szilárd és időtálló, az maradjon szilárd, és egyébként nem utasítja el a szükséges változásokat. Aki tehát úgy akarja beállítani, hogy a pedagógusok azok, akik minden szükséges változásnak egyfajta ellenszerei, azok az én véleményemmel ütköznek, én ezt tagadom és álságos, rossz beállításként tekintem. Ezért arra számíthatnak, hogy minden olyan kezdeményezéssel – legyen az tudatos vagy csak belemagyarázott –, amely a magyar pedagógustárs-

adalom és a társadalom többi – nemcsak a közalkalmazottak, hanem általában a társadalom többi – része közé ilyen vagy olyan szándékkal, megfontoltsággal, vagy meggondolatlanul éket kíván verni, szembe fogok szállni. Biztos vagyok benne, hogy az a változás, amely az országunk egészét kell, hogy jellemezze, nem kis részben nyilván az oktatásügyben is szükséges. Ha ezt egy közösen kialakított és párbeszédem, vitám alapuló együttműködés jelzi, akkor sokkal nagyobb az esélye, mint más módon. Tudom, és természetes, hogy vannak olyan kérdések, amelyeket megbeszélhetlenül is hasonlóképpen látunk, és van baj, hogyha van, hogy nem beszélve, lehet, hogy éppen a megbeszélhetlenség miatt látunk még csak különböző módon. Úgy gondolom, hogy az elkövetkező évben, 2007-ben, ha elfogadják tőlem, hogy a nemzet egyik legfontosabb kérdése a magyar oktatásügy és ezen belül a magyar közoktatásügy, akkor legyen és közösen működtessünk egy olyan fórumot, párbeszédet, vitát, amely értelmesen, felkészülten a magyar közoktatás jelenéről és főként jövőjéről szól. Azért teszem ezt a javaslatot, mert biztos vagyok benne, hogy jónéhány kérdésről van szó. A következő évben erre lehetőség nyílik, és *nemcsak a minisztérium, hanem a kormány nevében is mondhatom, hogy egy olyan megbeszéléssorozat, egy olyan kreatív vita, amelyben a magyar közoktatás helyzete és jövője a meghatározó, ebben mi kezdeményezők, résztvevők leszünk. Tisztelettel kérem a magyar pedagógusokat, legnagyobb szakszervezetüket, a PSZ-t, hogy ebben a vitában hasonlóan részt vegni, állást foglalni, párbeszédet folytatni szíveskedjék.*

A pedagógus társadalmi megbecsültsége szintén olyan kérdéskör, amely nem egyik napról a másikra és nem egyik döntésről a másikra javul, de a közoktatáspolitikának, és őszintén remélve a közös gondolkodásnak is az egyik kulcsterülete kell, hogy legyen. Biztos vagyok benne, hogy van ennek egy olyan része, és erről is beszélni kell, ami anyagi, és van olyan része, ami nem írható le mennyiséggel, méterrel, kilogramm, forinttal. *Annyit tudok Önöknek mondani, ami legalábbis nem zár le egy kérdéskört, hogy az anyagiakra vonatkozó ügyeket az Országos Érdekegyeztető Tanácsban (OÉT) nem kívánjuk megoldatlannul hagyni. Lesz olyan javaslat, ami arra fog mutatni, hogy a következő év első negyedéve után, amikor világosan lehet már látni, legalábbis egyértelműbben az év egészére vonatkozó finansziális lehetőségeket, akkor az OÉT-en belül egy remélhetőleg elfogadható javaslat és ajánlat alapján megállapodás születhessék.* Nyilván ez nem egy vagy két oldal kizárólagos megállapodása; abban hiszünk, hogy az első negyedév után lehet és felelősséggel lehet olyan javaslatot tenni, amelynek értelmében érdemi megállapodást lehet kötni. Ebben a megállapodásban természetesen a magyar pedagógustársadalom is benne van és benne lesz.

Kedves Kollégák! Mi rongyos iskolákkal léptünk be az Európai Unióba. Több mint 35 éve nem volt átfogó iskolafelújítási program Magyarországon, a XX. században két alkalommal volt iskolafelújítás, az első a két világháború között, ami Klebersberg nevéhez kötődik. Helyes döntés volt, hogy iskolák építésébe és iskolák felújításába addig soha nem látott összeget fordítottak, ugyanakkor – nyilván szakmai közegben azt is el kell mondani – hogy persze erre az adott módot, hogy a békeszerződés értelmében Magyarországon gyakorlatilag honvédelmi költségekre nem, vagy csak nagyon minimálisat lehetett használni. Ez a trend egész addig folytatódott, amíg elő nem készítették és meg nem hirdették a győri programot, utána oktatás nyomát nem lehetett látni. De tételesen el lehet mondani, hogy milyen sok felszerelt osztály és iskola jött létre. Hasonlóképpen iskolafelújítási program volt a '60-as évek végén, a '70-es évek elején, amikor biztos sokan jártunk vagy tanítottunk is ilyen iskolákban, amikor az úgynevezett lapostetős iskolákat építette fel az ország. Sokkal többet bírtak ki, mint amit annak idején jósoltak nekik. Azóta sporikusan történtek iskolafelújítások. *Mi 2007 őszétől iskolafelújítási programot fogunk megvalósítani. A regionális operatív programokban olyan mennyiségű pénz áll lehetőségként a magyar oktatásügy előtt, amely iskolafelújításra az elmúlt 17 évben*

nagyságrendileg nem volt. Ez infrastrukturális megerősítést, felújítást, illetve teljes átépítést jelent, és hozzávetőlegesen 130-150 milliárd forint állhat rendelkezésre. Hogy ezt milyen ütemben és milyen minőségben tudjuk lehívni és megvalósítani, ez már rajtunk múlik. Azt gondolom ugyanakkor, hogy az esélyteremtésnek az előbb említett szakmai és szubjektív elemei mellett igenis van infrastrukturális feltétele: a jól megépített és felszerelt iskola biztosan ilyen. Abban, hogy hol és milyen módon történik a felújítás – mert nyilvánvalóan, ha ez megtörténik, akkor nemcsak mechanikus újjáépítés, hanem korszerűsítés is kell, hogy megvalósuljon – a minisztérium és személy szerint én is szívesen állunk rendelkezésre úgy a vitában, mint a megvalósításban.

Bizonyosan komoly és hosszú beszélgetéseket, vitákat jelent majd, hogy mit értünk azon: egy pedagógus munkája legyen sikeres, illetve hogy maga a pedagógus sikeresnek érezhesse magát. Az előbb már szóltam olyan anyagiokról, amelyek természetesen mindannyiunkat – függetlenül attól, hogy milyen szférában dolgozunk – alapvetően vagy legalábbis lényegesen befolyásolnak. Amit a bérkérdésekről mondtam, ezt tartom, és remélhetően a későbbiekben újabb és újabb megbeszélések vezethetnek eredményre. Annyit szeretnék mondani, amennyit biztosan tudunk tartani, és ezek nem lehetnek olyanok, hogy pillanatnyi jobb hangulatot teremtsenek, de a későbbiekben nehezen vagy egyáltalán nem tarthatók, amelyek csak vitákat, mégpedig rossz vitákat szüntenek. Az elmondottakról a későbbiekben nyilván évről évre érdemes tárgyalni, és őszintén reméljük, hogy bővülő lehetőségek mentén megbeszéléseink eredményekre vezethetnek. Vannak azonban olyan kérdések, amelyekről nem anyagi értelemben kell és lehet beszélni, és egy ember, egy pedagógus munkájának sikeréhez, a sikerérzetéhez hozzátartoznak. Tudom, hogy ebben az ügyben a minisztériumnak, államtitkárnak és miniszternek kell és kellett először megszólalni. Örülök, hogy az elmúlt napokban ezt megtettük és egyeztetve el is hangzottak. *A magyar tanárok bürokratikus terhelése túlzott és a minőségi munkát immáron meghatározó módon befolyásolja, hátráltatja.* Amikor tehát minőségi munkáról beszélünk és annak feltételeiről, akkor a szó szoros értelmében vett szakmai munkát és teljesítményt, és az ehhez kapcsolódó bürokratikus terhelést úgy gondolom, külön kell választani. Az természetes és nem is hallottam ilyen igényt vagy utópisztikus kérést, hogy minden adminisztratív terhet, feladatot a magyar pedagógusokról vegyünk le. Hát ilyen nincs és nem is létezik. Azt azonban, hogy mind az elmúlt hónapokban, mind az elmúlt években, sőt a ciklusokon keresztül, egymásra rakódva olyan mennyiségű bürokratikus és adminisztratív teher van a pedagógusokon, amely az elhivatottság mellett is a napi és minőségi munkát akadályozza, ezzel egyetértek, következésképpen változásokat és változtatásokat javasolok. Változtatást javasolunk abban, ami az elmúlt hónapokban nem jó irányba vitte ezt a kérdést, fölösleges terhelést rótt a tanárookra. Bár lehet itt részletezni és vitatkozni azon, hogy csak egy helyes elgondolás rossz lebontása-e, vagy csak egy félreértelmezett ügy-e, de én a végét látom a kérdésnek, amivel tudom, hogy az adminisztráció és az adminisztrációs kötelezettség ellepte a hétköznapijaikat, és a hétvégéjüket is. Értettem, igazuk van, változtassunk rajta. Két ütemet javaslok. Az első ütemet a legközelebbi jövőben: ennek részleteit kifejítettük, a tanórák kívüli munka adminisztrálását fölöslegesnek ítélve és szükségtelenné tartva. Más tekintetben pedig azt kérem Önöktől és a Pedagógusok Szakszervezetétől különösen, hogy tekintsük át az adminisztrációs terhelés egészét. Megbeszélést és vitát javaslok abban a kérdésben, hogy akár évtizedek, akár évek, akár hónapok alatt mi az az adminisztrációs egész, amely a magyar pedagógustársadalmon ma rajta van, beszéljük meg, hogy mi az, ami szükséges és továbbra is nélkülözhetetlen egy normálisan végzett munkához, de minden, ami a minőségi oktatást és az esélyteremtést együttesen negatívan befolyásolja arra kész vagyok, hogy ezt egy vita eredményeként levegyük a magyar pedagógustársadalomtól. Hirtelen és bejelentésszerű exkatedra kijelentéseket nem akarok tenni, hanem arra a közös gondolkodásra és közös munkára felhívni, ami bizonyosan egy szakszervezet érdekkörébe beletartozik. Én a minisztérium és ezen belül a közoktatással foglalkozó államtitkárság együttműködését, és amikor már nem szakmai, hanem politikai, szakmapolitikai döntéseket kell hozni, az államtitkár és a miniszter együttműködését ajánlom és az Önök együttműködését kérem.

A továbbiakban is kitartunk amellest, hogy mindenütt, ahol lehetséges, a kisiskolákat, a kisiskolák alsó tagozatait – az első négy osztályra

gondolok – megtartsuk és megtarthatjuk. *Ugyanakkor úgy látjuk, hogy szükséges fejleszteni a kistérségi összefogásokat, szükséges együttműködni és összefogni helyben és térben is, területben és régióban gondolkodni.* A kistérségi társulásokat tehát a politikai irányunk egyik fontos összetevőjének tartjuk, de úgy, hogy azokat az iskolákat, amelyek a kistérségi társulásokban a feladataikat ellátják, azokat mind szakmailag, mintd infrastrukturálisan kitűnően felszerelt és megerősített oktatási-nevelési intézményekké fejlesszük. Kérem tehát együttesen, ne valamiféle előzetesen kialakított véleményt, hanem a tapasztalatokat áttekintve, véleményeket meghallgatva foglaljunk ebben állást. Nem is akarom eltitkolni, hogy én Önöket is, másokat is arról szeretném meggyőzni, hogy a kistérségi társulás előrelépés, biztosítás – már hogy anyagi és infrastrukturális biztosítás – mellett színvonalasabb oktatást hozhat, és a diákok, a gyermekek döntő többsége számára ez előnyös.

Az Új Magyarország Fejlesztési Tervben jelentős összegeket, 17 milliárd forintot kívánunk fordítani arra, hogy pedagógusok továbbképzése, átképzése szervezett és finanszírozott biztonságban megvalósulhasson. Az Új Magyarország Fejlesztési Tervről természetesen akkor lehet kijelentő módban beszélni, amikor a Brüsszellel folytatott tárgyalások az elkövetkező hetekben befejeződnek, de szeretném, hogy ha ismernék, hogy ebben nemcsak az előbb említett infrastrukturális fejlesztési összeg, hanem a továbbképzési és átképzési jelentős összeg is szerepel és szerepelhet.

Tisztelt Kollégák, Tisztelt Munkakongresszus! Várom a véleményüket, őszintén szeretném, ha reagálnának arra, hogy az elkövetkezőkben nem egy és nem két alkalommal – úgymond kipipálva –, hanem hosszabb időt is igénybe véve, mélyebb vitának és elemzésnek vetnének alá közösen a magyar oktatásügy és ezen belül a magyar közoktatásunk jelenét és jövőjét, hogy beszéljünk és vitatkozzunk. Utálom a veszekedést, imádom a vitát. A veszekedés, amikor különböző irányokból jött gondolatok összecsapnak, aztán megint különböző irányokban mennek. A vita, amikor különböző irányokból jött nézetek összeütköznek és aztán képesek egy irányba menni. *Én azt kérem, és azt ajánlom a Pedagógusok Szakszervezetének, hogy ismervé és látva, hogy mi az ami jó volt és mi az ami nem, a párbeszédnek, a szakmai és érdemi megbeszélésnek nyissunk új fejezetet, kezdjünk hozzá ahhoz, ami – még egyszer mondom két elemre – a jó és időálló, az értékes megőrzésére, a megváltoztatandó megváltoztatására irányul.* Tisztelettel köszönöm a figyelmüket, köszönöm, hogy meghallgattak, és én hasonló tisztelettel fogom várni a hozzászólásaikat. Köszönöm szépen a meghívást.

Szabó Gáborné (Komárom-Esztergom megye): *A hozzászólásomnak azt a címet adtam, hogy a mostohagyermek panasza.* Apu, te csak a bátyámat, felsőoktatást szereted, engem, a közoktatást teljesen elhanyagolsz. Ő reformcumit kap, tőlem meg még a bilimet is elvetted, én két órát állhatok a járókámiban, és csak utána kapom meg a tejecskémet. Hiába bömbölök nyár óta, de te csak a bátyámmal játszol, ő bolognait kapott ajándékba, míg én napestig firkálgathatom, hányszor bőfíztem, hányszor mondtam, hogy mama, mennyi időt töltöttem alvással, ébrenléttel. Az ikertestvéremet is ki akarod rúgni a kiságyból, csakhogy hatékonyabb legyen a családi költségvetésünk. Apu, már háromszor meghívtalak, hogy gyere be a kissozóba játszani velem, te meg csak negyedszerre jöttél be. Nem gondolsz a jövőmre? Szellemileg visszamaradt gyereket akarsz? A homokozóban is már azt mondják a többiek, hogy nem dolgozom meg a betevő falatomért, hogy rosszul viselkedem, hogy nekem nem jár semmi, meg hogy telhetetlen vagyok. Apu, védjél meg! Vagy inkább el akarod venni a csörgőmet meg a cumimat is? Akkor durcás leszek. A pelenkát már nem adom. Apu, ha nem akarsz hisztis, kiszámíthatatlan, alulteljesítő, depressziós gyereket, gyere foglalkozz velem is, gyere figyelj rám, szeress engem is, nem akarok mostoha gyerek lenni.

Cseh Sándor (Szakoktatási Tagozat): A pedagógusok Szakoktatási Tagozatát képviselem, ugyanakkor betekintésem van a kistérségi önkormányzatok iskolafenntartási problémáiba is. Kistelepülések, városok iskolafenntartó lehetőségeit is ismerem: most már az elmúlt időszakban ebbe betekintést kaphattam. Én egyetértek maximálisan miniszter úrral, a program szívből való, mindenki ezt szeretné végrehajtani, és jó lenne, ha erről tudnánk beszélni és nem arról, hogy az önkormányzatok jelenleg leadták már a költségvetéssel összefüggésben a létszámokat, és ennek alapján a jelenlegi költségvetési törvény terveze-

téből már ők meghatározták, hogy milyen pénzügyi pozíció várható 2007-ben. Ez a pénzügyi pozíció érzésem szerint nem teszi vagy csak részben teszi lehetővé azt a programot, amit miniszter úr most elmondott. Kérem őt arra, hogy mindent kövessen el, hogy a jelenlegi alacsony, tehát az előző vagy ez évi normatíva szintje, amely nem éri el az infláció szintjét, és pontosan megegyezik az előző évvel, növekedjék meg. *És határozottan mondom azt, hogy ne hajtás végre a teljesítménymutatók normatíva rendszerét, hiszen ez évfolyam-finanszírozást jelent, az évfolyam-finanszírozás pedig azzal jár, hogy az évfolyamokon össze akarják vonni az osztályokat.*

Makár Barnabásné (Óvodai Tagozat): Én az óvodai tagozat elnökeként nagyon optimistán állhatnék itt, és boldogan, hiszen az általunk nem szeretett törvények egészen levegősen érintették az óvodákat. Mégsem vagyok optimista, és teszem fel miniszter úrnak azt a kérdést, hogy mi lesz az óvodákkal. Ennek a következő okai vannak: előttem szóló kollégám beszélt a finanszírozásról; a csoportlétszám-alapú finanszírozás elsősorban az óvodákat fogja húzni, mert legkönnyebben – ez most már több éves, inkább évtizedes tapasztalatom, ha gond van a költségvetéssel, az önkormányzat rögtön az óvodához nyúl, mert azt kell legtöbbször kiegészíteni, és különben is velük talán könnyebb megtenni, őket könnyebben összeintegrálhatjuk egymással is, anélkül, hogy a feltételeket megteremténék és sorolhatnám, hogy miért félttem én az óvodákat. És ezért attól félek, hogy ott fognak húzni, ahol éppen nem kellene. *Ott, azoknál az önkormányzatoknál, ahol most is kevés az óvoda, ahol sokkal kisebb létszámmal kellene sokkal több gyerekkel foglalkozni. Itt nem fér be a hároméves, csak az öt éves, mert sajnos kevés az óvodai csoport.*

Érsek Zoltán (Jász-Nagykun-Szolnok megye): Szolnok megyében összegyűjtöttünk egy csomó kérdést, hat oldalt összesen. Engedjétek meg, hogy ebből néhányat mazsolázzak. A kérdések kicsit sarkosak, mert úgy gondoljuk, hogy az ingerküszöböt meg kell, hogy haladja, mert egyébként nem foglalkoznak vele. Az első: *mikor várható, hogy a minisztérium a közoktatásban az egy pedagógusra jutó valós gyermeklétszámot publikálja? A hangulatkeltésre alkalmas csak az a 12, mennyivel normálisabb lenne, ha külön megjelenne az alsó tagozatnak az egy főre jutó létszáma, külön a felső tagozaté, külön a napközis tanulóké, és külön a kollégisták száma, és nem összesen ez egyetlen egy adatba, egy gyerek elosztva az összes pedagógusra.* Tehát rögtön normális számadatot kapnánk. Természetesen ezt folytatni lehetne, ide még hozzá kellene venni az egyházi iskolák számadatait, hozzá kellene venni a művészeti oktatás számadatait, és mindez együtt adja az országos számadatot. De ezt külön kellene publikálni. Következő: *mikor várható, hogy a minisztérium megszünteti a közoktatásra vonatkozó torz pénzügyi adatok publikálását? A közoktatás tulajdonképpen nagyon sok pénzügyi adatból áll össze. Benne van maga a közoktatás költsége, de az iskoláknál megjelenik olyan, hogy tankönyvtámogatás költsége, megjelenik olyan, hogy napközi ellátás költsége, kollégiumi költség, étkezési költségekről nem is beszélve. Ha mindezt lecsupaszítjuk a közoktatásról, lehet, hogy nem olyan durva adat jelenik meg, mint így, mert az iskoláknál a falvakban, városokban joggal mondják azt, hogy ennyibe kerül az iskola. Igen, de az iskolának csak egy része a közoktatás. Az összes többi nagyon nagy százalékban szociális ágazati tényező.*

Bán Mihály (Veszprém): A politikusok nyilatkozataiból nagyon sokszor kiderül, hogy hatékonyabb oktatásról beszélnek és olcsóbbra gondolnak. Reméljük, hogy miniszter úr nem így gondolja és érdemben tudja képviselni azt, hogy ha esélyteremtésről beszélünk, akkor az esélyt javarészt az iskola teremti meg, és ennek ára van, a feltételeit is meg kell teremteni. A másik, amiről beszélt a miniszter úr, a pedagógus munkájának az eredményessége. Rendet kell rakni a magyar iskolákban, rendet rakni olyan módon is, hogy rend legyen az órákon és a szünetekben, de rendet kell rakni olyan módon is, hogy átlátható és átjárható legyen a rendszer, mert ebben a pillanatban nem az. A harmadik dolog pedig az összefogás a gyermekekért. Ha valóban össze akarunk fogni, meg kell hallgatni, érdemben meg kell hallgatni azokat, akik naponta találkoznak a problémákkal. *Ha elfogadja miniszter úr, elküldjük önnek azt a problémalistát, amely az idén tavasszal készült el. Ez a problémalista úgy készült, hogy az ország minden területén megírták a kollégák, óvodától általános iskolán át középiskoláig, hogy milyen napi gondjaik vannak.* És aztán ezt raktuk össze egy, a végén

egy oldalas anyagban. Figyelemre méltó olvasmány, érdemes kiindulni belőle. Elfogadja-e ezt miniszter úr? Köszönöm, el fogjuk juttatni.

Andrássiné Temesi Hilda (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye): Első kérdésem: ki védi meg a pedagógust manapság? Ugyanis a pedagógus-presztízsről beszélt kedves miniszter úr, és nagyon az az érzésem – én Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből jöttem és ott különösen nehéz a helyzet –, hogy a nemzet napzámosaiból lassan a nemzet lábtörlőjévé fogunk előavanzsálni, mert a mi érdekeinket, a mi jogainkat – nagyon úgy érezzük – nem védi meg senki. A következő, amiről beszélni szeretnék, a finanszírozás. A csoportösszevonásokkal egyre inkább azt érezzük – és ugye egyre kevesebb pénz jut a közoktatásra –, hogy egy intézmény – én egy középfokú intézményben dolgozom – a fenntartásunk már lassan lehetetlenné válik –, ugyanis a fenntartónak egyre kevesebb a pénze, és egyre több többletbevételt ír elő az iskolánknak. Kereskedelemmel, vendéglátással foglalkozunk, az elmúlt tanévben 105 millió – jól hallotta miniszter úr – 105 millió saját bevételt ír elő ahhoz, hogy a közüzemi számláinkat, egyebeket ki tudjuk fizetni. Akkor hol beszélünk itt minőségi oktatásról? *A tanulóink nagy része egyre hátrányosabb helyzetből jön, és erről nem a gyerekek tehetnek, hangsúlyozom, ezt hozta ez a nagy változás, ami megtörtént az országban.* Persze mi tudjuk, hogy a változásra szükség van, csak kérdezem azt, hogy ha ez a végeredmény, akkor ez a változás valóban jó és hatékony-e? A gyerekekkel egyre inkább nevelési feladatokat kell elvégeznünk, még egyszer hangsúlyozom, nem a gyerek tehet róla, és első a gyerek, és ezzel mi is egyetértünk. És mint pedagógusok, itt ki merem jelenteni, akik itt ülünk mindannyian ezért megtettünk mindent eddig is és ezután is meg fogjuk tenni, akár a plusz két órával, akár a plusz óraemeléssel, ingyenmunkával, mert mi eddig sem néztük meg: a feladatainkat eddig is elvégeztük. Felkészítettük őket a versenyekre, felkészítettük őket az életre. És itt szeretném megkérdezni, hogy a pedagógusteljesítményt hogyan kívánják mérni a jövőben? Hiszen egy olyan kistéleplésen, ahol a gyermekek nagy része – és senki ne értse félre, nem akarok etnikai problémát csinálni belőle – de a lakosság nagy részének összetétele folytán már roma, illetve cigány fiatalokból áll, akiket alapvető szocializációs feladatokra kell megtanítanunk és egyre kevesebb időnk jut az oktatásra. Akkor a mi teljesítményünket hogyan fogják mérni?

Antal Lajos (Pécs): Hogyan szolgálhatja a jövő évre tervezett csökkenő normatívákban megjelenő állami támogatás mindazokat a szándékokat, amelyeket miniszter úr is imént hangoztatott. Például az alapozó szakasz megerősítését, a minőségi javulást és hát sorolhatnám. 1. osztálytól 6. osztályig a jövő évben 85%-kal lesz kevesebb a normatíva. Ezen belül 1. osztályban 71%-a az ez ideinek, 5. osztályban 85%-a. Úgy gondolom, erre az eredményre jutni csak egyféleképpen lehet: amikor a közoktatás feltételeinek szükségleteit tervezik, egyoldalú a prioritás, csak a demográfiai mutatók. Na hát aztán mellette meg még a fiskális szemlélet, nem jelennek meg a súlyos, valós, megnövekedett igények, szükségletek sorai, amit ön majd megtud abból, amit imént kollégám felajánlott olvasatra. Például a nehezen nevelhetőség és ami még azon belül van. *A ma is hangoztatott adminisztrációval kapcsolatos pozitív szándék, köszönjük, de kevés. Miért nem tárgyalunk az elrendelhető két ingyen tanórát kötelezettség eltörléséről?* Nem csak az egyenlő munkáért egyenlő bérérdés jelenik meg itt. Már most itt hangsúlyozták kollégáim is, fizetéscsökkenés mindenkinek, valakinek súlyos. Nekem is például minimum 10 ezer forint. Mivel igyekszik ellensúlyozni a kormány a másikat, a jelenlegi Kt.-módosításból majd következő felemelni kívánt kötelező óraszámot a pedagógusok számára? Mert, hogy ha egyenlő munkáért egyenlő bér, akkor megemelt munkáért meg talán megemelt bér. Ezzel szemben bércsökkenés ismét jövőre is. Az utolsó kérdésem: mi indokolja, hogy a béreforma első lépéseként az intézményvezetők kiemelését szándékozzák már a jövő évben megtenni?

Szigethy Marianna (Somogy megye): Engedjék meg, hogy én egy kollégánól levelét olvassam fel, aki egy kis falucskában, egy gyermekotthonban dolgozik. „Tisztelt miniszter úr, engedje meg, hogy egy személyes szívfájdalmamat osszam meg önnel. Nagyon szeretnék eljutni a Szépművészeti Múzeum Van Gogh kiállítására, de a 3 400 forintos belépőjegyek hallatán a sírás fojtogatta a torkomat. 35 éves vagyok, Somogy megyei kis falucskában lakom, és a közeli városban, Barcsan dolgozom az Együtt Egymásért Szociális és Gyermekott-

honban gyógypedagógusként. A szociális szférához tartozó 120 férőhelyes, tartós bentlakást biztosító intézményt a Somogy Megyei Közgyűlés tartja fent, heti 40 órában foglalkozom értelmileg középsúlyos, súlyos fokban, halmozottan sérült gyermek- és fiatalokékkal. Pedagógusi munkám megegyezik a közoktatásban dolgozó pedagógusok munkájával, ami sokrétű. Éves munkatervet készítünk, ez alapján történik a lakók órarend szerinti fejlesztése, foglalkoztatása kis és nagy csoportban, valamint egyénileg. Tantárgyaink azok a praktikus ismeretek, amelyek megtanulásával, készség szintű elsajátításával lakóink képessé válnak a lehető legönállóbb életvitelre. Önkezelés, mozgások, szocializáció, társas kapcsolatok. Osztályozás helyett írásbeli jellemzést írunk, bizonyítvány helyett értékelési lapot töltünk ki. Lakóink így a korai fejlesztés és képzési kötelezettség teljesítésével tesznek eleget a tankötelezettségüknek. *Szeretem a munkám, büszke vagyok rá, a hivatásomnak tekintem, igyekszem szakmailag magas színvonalon emberileg erkölcsi tartást, pozitív viselkedésmintát mutatva tenni a dolgom. Azonban ahhoz, hogy mindig adni tudjak magamból, időnként töltkeznem is kell, a szabadidőm aktív és kulturált eltöltésével, művelődéssel, igény szintem kielégítésével, amire egyre kevesebb anyagi forrás áll rendelkezésemre.* Ezt kompenzálандó, kapok ugyan évi 14 ezer forint szakkönyvvásárlási támogatást, pedagógus igazolványom viszont nincs. Értékes kis papír lenne pedig számomra. Múltantálatlanul hátrányosan megkülönböztetett sérelmes helyzetnek tartom ezt, sőt tarthatatlannak. Kérem Önt, miniszter úr, tegyen azért, hogy az ország számtalan enyémhez hasonló intézményében dolgozó gyógypedagógus, pedagógus is a pedagógustársadalom teljes jogú tagja lehessen függetlenül attól, hogy pedagógusi hivatásunkat közoktatási vagy szociális egészségügyi területen gyakoroljuk, s tegyen azért, hogy a kedvezményiek részünkre is kötelező járandósággá váljanak.”

Dr. Köpf Lászlóné (Budapest): A 2007. évi költségvetés megalapozását szolgáló törvénytervezet ismét módosítani fogja a közoktatási törvényt. És ebben olyan intézkedések várhatók, amelyek azt a fajta szemléletet kérdőjelezzik meg, amit a kongresszus képvisel. Nevezetesen, hogy mi nem csak a pedagógusok érdekeit, hanem az egész magyar közoktatás érdekeit képviseljük, amit sokan elvitatnak tőlünk mint jogot. Tisztelt Kongresszus! Szeretném elmondani, hogy *többek között ez a törvénymódosítás a sajátos nevelési igényű diákok körét szűkíti és von meg jogokat olyan tanulóitól, amely jogok eddig ezt a tanulói kört megillették, és ami a nemzetközi regiszter szerint is méltánylandó sajátos nevelési igényt jelent.* Én ezt leírtam és most átadom a miniszter úrnak, és kérem a segítségét a probléma megoldásához.

Dr. Hiller István: Kérem, engedjék meg, hogy megköszönjem azt a hangvételt, azt a stílust és azt a felelősségteljes hozzáállást, amely bár különböző témákat érintő, mégis minden hozzászólót jellemzett. Nagyon köszönöm.

Sok megjegyzés és kritika érte a teljesítménymutatót és a csoport-szemléletet. Többek között az óvodával kapcsolatban is, de bármilyen furcsa, ennek a rendszernek az igazi nyertese éppen az óvoda. Szívesen beszéljek arról, nézzük meg a táblázatokat, ott a jelenlegihez képest pluszsal jön ki a rendszerből a magyar óvodarendszer. A mértékkel – és akkor ezt a többieknek is, akik nem az óvodával kapcsolatban beszéltek – javaslom, hogy azokat a táblázatokat, amelyek ismert számarányokat mutattak be, azt ne tekintsük véglegesnek. Ennyit tudok most mondani egy költségvetési tárgyalásnak azon a részén, amikor nem nyilvános kijelentéseket kell tenni, hanem más fórumokon beszélni arról, ami érint. A főszóban belül az arányosítás, vagy, hogy mi milyen arányban történik, ez nem lezárt kérdés. Az adminisztráció kérdése. Az adminisztráció kérdésében a továbbiakban is fenntartom a javaslatomat: úgy látom, hogy senki nem utasította ezt vissza, ezt a kétütemű dolgot, már hogy az első ütemben megtesszük azt, ami most éppen szükséges és azonnal. Az azonnal hatálybalépés az azt jelenti, hogy őszintén remélem: ez a valóságban február 1-jétől él.

Amilyen papírokat, kérdéseket, problémaleltárakat kaptam és fogok kapni, próbálunk rá mielőbb tisztességgel válaszolni. Hasonlóan, amiről elhangzott itt Máriának a hozzászólása a sajátos nevelési igényű körről. Úgy gondolom, hogy igaza van, és úgy gondolom, hogy ez azért egy hosszabb mise. Akár mi, akár önök erről egy tematikus konferenciát, egy mély szakmai beszélgetést ha terveznek, minden segítséget és támogatást – már úgy gondolom, hogy finanszílist – nyújtok hozzá.

Mert elképesztő ellentétes benyomások vannak: a ténylegesen ebbe a körbe tartozó, a valóban sajátos nevelési igényű gyermekek melletti teljes kiállítás, és szerintem mindannyian tudunk olyan példákat, amikor ebben a körbe egyébként nem tartozókat, a legkülönbözőbb okok miatt ide suvasztanak bele. Nem szakmai, pedagógiai szempontok miatt. És akkor erről beszéljünk. Tehát az, amit szakmailag állít, azzal 100%-osan egyetérték és el is fogom még olvasni, amit kaptam, csak lássuk azt a tendenciát is, ami ezt az egyébként helyes és nemes törekvést, azt gondolom, hogy álságosan használja.

És akkor még egy kérdéstről, amiről önök is szóltak. Szóval álságosak vagyunk ebben, a politika, mert beszél róla meg nem is, fél tőle, de ugyanakkor tudja, hogy a magyar oktatásügy, sőt az országunk közeljövőjének egyik legegységesebb társadalmi kérdése, a magyarországi cigányság kérdéséről akarok szólni. Ez, amit így csinálunk, ez sehova nem visz. Sehova nem visz, hogy önök napközben – ugye földrajzi helyzettől, település nagyságtól és szerkezetétől függően – nap nap után találkoznak a problémával. *A politika egy más szinten találkozik ezzel: azt mondjuk, hogy küzdünk a szegregáció ellen, és egyébként az országunk nem ebbe az irányba megy.* Csak ezt egyszer, akkor kimondottan nem egy melléktémaként, hogy hát egyébként még elhangzott, tudják, ahogy a beszámolóban még az utolsó előtti mondat, hanem akár Európai Unió források felhasználásával csináljunk egy beszélgetéssorozatot, egy vitasorozatot, mert itt ugye a dolog kétoldalú. Az egyik oldalon valóban van a roma integráció, ugyanakkor identitásörzés. A másik oldalon pedig, hogy kialakulnak mikroközösségek, térségek, ahol az országosan létszámában kisebbségben élő romák többséget alkotnak, és ott a többségben egy mikroklimán belül egészen más normák kerülnek érvényre és jutnak az osztályterem valóságában egészen drasztikus kifejezésre. Butaság csak az egyikről és butaság csak a másikról beszélni, de mind a kettő jelen van az országunkban, és ezt legegységesebb a magyar oktatásügy, ezen belül a közoktatás, még pontosabban a tanárok és neveléssel foglalkozók érzik. *Higgyék el, erről a politikának elsősorban papír és nem személyes információi vannak. Ezzel szembebeszéltem meg azt gondolom, hogy kötelességünk, mert azt állítom önöknek, hogy aki azt mondja, hogy ezt a kérdést egyébként 4 év alatt, egy ciklus alatt, két ciklus alatt oldani tudja, az vagy nem ért hozzá, vagy hazudik, viszont nem foglalkozni vele, az egyik leginkább beélesztett társadalmi bomba, amiről most beszélünk.* Kötelességünk vele foglalkozni, és ezt nem lehet máshogy, mint oktatásalapon oldani, nem a megoldani infinitívust használtam.

Minden olyan kérdéstről, amely akár a nevelés és az oktatás viszonyáról, ja igen, a bértábla kérdéséről. Kérem, erről el kell juttatniuk hozzám a véleményüket, már nem egyéni véleményüket, hanem a megválasztott vezetőségét: egyetért-e pedagógus-bértábla kidolgozásában, vagy egységes közalkalmazotti bértábla fenntartásában érdekelt. Tehát erről, *tisztelettel kérem, hogy folytassunk egy beszélgetést, és nézzük meg a lehetőségeket. Irányokról, trendekről és gondolatokról lehet véleményt mondani. Úgy látom, hogy ebben a véleményünk, abban, hogy milyen irányba akarunk menni és hogy beszélni, beszélgetni fontos és érdemes, ebben egyek vagyunk. Amikor a veszekedést említettem, hát sok mindenkire, csak éppen nem a PSZ-re gondoltam, de ebben a körben nem kívánom megnevezni azt, akivel egyébként nem tudok vitatkozni, csak veszekedni.* Azt meg nem akarom, következőképpen ott ez így nem megy. És azt is értettem, és pontosan tudom, hogy a három meghívás és a negyedszeri ittlét. Olyan sokat mondhatnék, amit egyébként joggal mondhatnánk, hogy ez minket nem érdekel, mert vagy foglalkozol ezzel az egész ügygel és az ittléttel, vagy pedig mindenki tud mondani olyasmit, ami lehet, hogy jogos csak nem méltányos. Értettem. *Ha elfogadják tőlem negyedévenként, ha meghívást kapok, eljövök. Ami azt jelenti persze, hogy rendezzünk ezeknek szakmai tematikus megbeszélésjellegűt, mert csak úgy általában összejönni, az kedves dolog, de akkor menjünk el egy jó vendég-lőbe. Szakmai dolgokról pedig vitatkozni, hogy ha ezt az első egy olyan megbeszélési kiindulópontnak tekintjük, ahol fő kérdetet tudunk szabni, irányokról beszélni és arról, hogy ezek kihagyhatatlanok fenntartva, hogy nem csak ezek jelentik az egészet, azt én szívesen fogadom és negyedévenként akkor beszéljünk a véleményekről, vitatkozzunk és aztán az „Isten szerelmére, próbáljuk együtt húzni”.* Nagyon köszönöm, hogy eljöhettek.

EÖTVÖS JÓZSEF-EMLÉKPLAKETTET KAPTAK

A magyar közoktatás napjához, november 22-éhez kapcsolódva idén is több intézménynek, közösségnek ítélték oda a PSZ által alapított Eötvös József-emlékplakettet. E testületek, PSZ-szervezetek nemcsak eredményes nevelési-oktatási tevékenységükkel, kiemelkedő szakmai munkájukkal tűntek ki, hanem közösségépítő, érdekvédelmi eredményeikkel, magas szakszervezeti szervezethez való felhívással is felhívták magukra a figyelmet. A kitüntetettek bemutatását előző számunkban megkezdtük. Ezúttal a székesfehérvári Tóvárosi Általános Iskoláról és a gyöngyösi PSZ Nyugdíjas Klubjáról szólnunk. Lapunk hasábjain az átadás sorrendjében folyamatosan bemutatjuk a kitüntetett szervezeteket.

A székesfehérvári Tóvárosi Általános Iskola

Iskolánk 1974. szeptember 3-án nyitotta ki kapuját a város első lakótelepi iskolájaként. Az első évtől kezdve testnevelés-tagozatos intézményként működik. Jelenleg 59 pedagógus és 18 technikai dolgozó végzi lelkiismeretes munkáját. Pedagógusaink azért dolgoznak, hogy a tanítványainkban szunnyadó értékek kibontakozhassanak, hogy a nálunk töltött 8 év alatt olyan útravalót adhassunk, ami nemcsak a továbbtanuláshoz nyújt alapos, megbízható ismereteket, hanem az életben való helytálláshoz szükséges pozitív jellemvonásokat is erősíti.

Tevékenységünk kerete az átgondolt rend, az udvarias, emberhez méltó hangnem, az egymásra figyelés, a kapcsolatteremtő képesség, a tudás tisztelete, az egyéni és csoportmunka öröme.

Célunk mint testnevelés-tagozatos iskolának, hogy a mozgás, a sport szeretete, művelése beépüljön tanulóink élet- és szokásrendjébe, része legyen mindennapjaiknak. Ezen túl diákjaink megismerkednek a sportágak alapjaival – többen közülük kiemelkedő versenyzők lesznek. Második éve már úszó osztályokat is indítunk.

Az angol, német nyelvoktatást képesség szerinti csoportbontásban tanítjuk. Legügyesebb tanulóink a 8. év végére alapfokú nyelvvizsgát tesznek. A tehetséggondozást kiemelt feladatnak tekintjük. Gyermekeink városi, megyei versenyeken, sőt országos szinten is megmérettethetik magukat. Büszkék vagyunk rájuk. Nevelőink szívesen alkalmazzák az új pedagógiai módszereket: pl. projektpedagógiát, kooperatív tanulást.

Az intézményben kezdettől fogva működik magas létszámmal a Pedagógusok Szakszervezete. A szervező munkának köszönhetően ez a létszám a mai napig is megvan a kezdeti megalakuláshoz mérten (a szervezethez 70%-os, jogfenntartókkal 95%-os). Az iskola szakszervezeti kollektívája eredményes a helyi érdekképviseletben, aktívan kiveszi részét Székesfehérvár PSZ-munkájából, az országos PSZ-akciókban testületükből magas részvételi aránnyal szerepelnek. Az utánpótlás nevelésére is nagy gondot fordítanak (a PSZ Ifjúsági Tagozatának megalakulásánál két tag volt jelen). PSZ-testületük adja a város Technikai Tagozatának vezetőjét, aki a helyi ÉT-ben fontos szerepet játszik. (Többek között ennek köszönhető, hogy a technikai dolgozók szakszervezetünk tagjai maradtak.)

Hagyomány alapszervezetünkél a nyugdíjba vonuló kollégák köszöntése, majd a kapcsolattartás velük, akik továbbra is szívesen járnak vissza hozzánk. Az újonnan iskolánkba kerülő kartársakkal megismertjük alapszervezetünk munkáját, hívjuk őket tagjaink sorába. Év végén pedig a fárasztó, de szép munka jutalmául kirándulni megyünk.

A kitüntetést 2006. november 27-én Varga László, a PSZ elnöke helyi ünnepség keretében adta át, amelyen részt vettek szakszervezetünk Zánka városi vezetői is.

A Gyöngyösi Nyugdíjas Pedagógus Klub

A Nyugdíjas Pedagógus Klub gyöngyösi csoportja 1980-tól működik rendszeresen. Az első években a 2. sz. Általános Iskolában – Fejes János vezetésével – sok-sok túrával szervezték a tagságot. A túrázás mellett kártyajátékkal, diavetítésekkel és beszélgetésekkel múltat idéjüket nyugdíjasaink.

1985-től már az új Mátra Művelődési Központban gyűltek össze, de már Pataki Gyula nyugdíjas iskolaigazgató irányította nagy szeretettel és hozzáértéssel a klub munkáját. Idős korára való tekintettel 1992-ben adta át a klub vezetését az akkor nyugdíjba menő Bartus Tibornak.

A létszámunk évenként változott. 55-78 fő járt a kéthetenkénti keddi napon (páros) a foglalkozásokra. Nagyon örültünk és örülünk annak, hogy az új Mátra Művelődési Ház igazgatónője segítőkészen, minden ellenszolgáltatás nélkül már évtizedek óta biztosítja részünkre az 1. sz. termet. Amit ezúton is a tagság nevében megköszönünk.

Évente két féléves programot készítünk. Összejöveteleinkkel a vezetőség megpróbálja színesebbé, tartalmasabbá tenni a nyugdíjas pedagógusok szabadidejét. Biztunk abban és reméltük, hogy az évek során kialakul egy igazi baráti közösség.

Vezetőségünk minden évben közművelődési pályázatot ad be az önkormányzathoz. Évente 20-30 ezer Ft-ot kapunk. E kevés pénzt a kirándulásainkon használjuk fel. Gyöngyös és környéki kirándulásainkon templomokat, műemléképületeket ismerünk meg. Nagyon sok középület, gyárat, üzemet is megismertünk, ahová nem sokan jutnak el.

Sajnos minden évben idősebbek leszünk. Egy-egy hosszabb betegség is meggyötri nyugdíjasainkat, ilyenkor kollégák vállalkoznak beteglátogatásra. A gyógyulás reményében gyümölcs- és csokikúrára kényszerítjük a betegeinket.

Sajnos az utóbbi időben fiatal nyugdíjasaink hívásunk ellenére sem sokan keresnek meg bennünket. Ők még igyekeznek munkát vállalni nyugdíjkiegészítés miatt. Reméljük, leveleink, programjaink segítenek abban, hogy többen megkeressék csoportunkat.

A továbbiakban is bízunk és azért dolgozunk, hogy kollégáink korra való tekintet nélkül jól érezzék magukat a klub közösségében, és megeléjék az időskor lelki nyugalomát és szépségét.

A kitüntetést 2006. december 7-én helyi ünnepség keretében Szlankó Erzsébet, a PSZ alelnöke adta át.

Személyi kitüntetések

Az Eötvös József-emlékérem vas fokozatában részesült **Kavalecz Jánosné** (Groszvald Rozália) 1929. június 20-án született veszprémi nyugdíjasunk. A PSZ Veszprém megyei gazdasági vezetője e tisztségéről most köszön le, de a nyugdíjasszervezet vezetőségében tovább tevékenykedik. Több kitüntetést kapott eddig. A mostani magas elismerést – bensőséges ünnepség során – december 7-én adta át **Arok Antal** alelnökünk. Mintegy négy évtizedes szakszervezeti tevékenységét dr. **Perlaki Mária** megyei titkár méltatta.

Ugyancsak személyi kitüntetésben részesült – megkapván az Eötvös József-emlékérem arany fokozatát **Petró András**, aki számos érdemet szerzett hosszú élete során oktatásunk-nevelésünk történetében. (Lapunk idei 11. számában, a 8. oldalon részletesen szövegtünk róla; szövegünk eléggé indokolja az odaítélést.) Kitűnő kollégánk a szép elismerést, melyet a központi nyugdíjasok november végi találkozásán váratlan meglepetésként nyújtott át neki **Arok Antal** alelnökünk, színes, élményi hatású szavakkal köszönte meg.

Mindegyikük örömeiben osztozik szerkesztőségünk is.

Ezzel a címmel a sajtóorgánumban tallózva a velünk vagy rólunk készült írásokból közlünk összeállítást. Így egyrészt egy csoportba gyűjtve áttekintést kaphatunk arról, hogy milyen információk jutottak el gondjainkról, eredményeinkről a társadalomhoz, másrészt azt is láthatjuk, melyek azok a lényeges problémák, törekvések, amelyek még nem vagy nem kellő módon váltak ismertté. Egyszerre célunk tehát a tájékoztatás és tájékozódás.

NÉPSZAVA

(2006. XI. 24.)

Kinek az érdeke a pedagógussztrájk?

(...) **Árok Antal**, a nyolcvanezres taglétszámú Pedagógusok Szakszervezetének (PSZ) alelnöke szerint a PDSZ bejelentése etikailag elhibázott lépés. Az OKÉT elnöke értetlenül áll a bejelentés előtt.

(...) A Liga Szakszervezet és annak tagszervezeteként a PDSZ mint az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács (OKÉT) tagja a múlt héten kedden részt vett az egységes közszolgálati sztrájkbizottság létrehozásában. Akkor megegyeztek abban is, hogy minden lépést egyeztetnek. A sztrájkbejelentést azért is helytelennek tartják, mert úgy gondolják, épp az egységes közszolgálati sztrájkbizottságot akarja ezzel szétbomlasztani a PDSZ. Árok úgy tudja, a kisebbik érdekvédelmi szervezet ezen lépésének az lesz a következménye, hogy kezdeményezik a kizárását a közszolgálati sztrájkbizottságból.

A PSZ alelnöke szerint ha ennél egyszerűbb indoka volt a PDSZ lépésének, nevezetesen, hogy a közoktatás napján, november 22-én szerepelni akart a médiában, kár volt a munkabeszüntetés meghirdetni. Az ugyanis ahelyett, hogy erősítene, gyengíti az érdekvédelmet.

Az alelnök elmondta, az érdekegyeztetés keretében jelenleg biztató tárgyalások folynak az Oktatási és Kulturális Minisztériummal, és országgyűlési képviselőkkel az ágazat gondjai, az egyes, hibásnak tűnő kormányzati lépések megoldása érdekében. (...)

(2006. XI. 29.)

Összefogott négy föderáció

A közszolgálati szakszervezetek egységes sztrájkbizottsága rövid időn belül dönt arról, hogy a kormányval való, céltalanul elhúzódó tárgyalások esetén milyen formáját választja a nyomásgyakorlásnak – derül ki tegnapi nagygyűlésükön. A cél, hogy a munkavállalók érdekében megmutassák, képesek az összefogásra, az egységes cselekvésre. (...)

(...) Ahogy **Szabó Endre**, az OKÉT vezetője fogalmazott, nem jókedvükben gyűltek össze, a közszférára dolgozókat az elmúlt fél évben zajló méltatlan politikai, jogalkotói és médiatámadások készítették arra, hogy lépjenek. Szabó bejelentette, abba már nem mennek bele, hogy a kormány hónapokig elhúzódó tárgyalásokat folytasson velük. (...)

Varga László, a Pedagógusok Szakszervezete elnöke arról beszélt, hogy mint magyar állampolgár sértve érzi magát, mert az elmúlt hónapokban megbántottak sok közszolgálati dolgozót. Egyben történelminek nevezte, hogy létrejött az egységes közszolgálati sztrájkbizottság, és hogy akciójukhoz adott esetben más szakszervezetek is csatlakoznak. Felolvasta az egységes sztrájkbizottság felhívását is. (...)

(2006. XII. 4.)

Oktatási párbeszéd jelenről és jövőről

A közoktatás-politikában kulcsfontosságú a pedagógustársadalom megbecsülése, mondta a Pedagógusok Szakszervezetének (PSZ) munkakongresszusán **Hiller István**, az Oktatási és Kulturális minisztérium első embere. A PSZ a szaktárcával és a kormányval tárgyalva kívánja érvényesíteni a pedagógusok érdekeit.

(...) Az Oktatási és Kulturális Minisztérium első embere szerint 2007-ben a nemzet egyik legfontosabb kérdésének a közoktatásnak kell lennie. A tárcavezető ezért párbeszédet kezdeményezett a közoktatás jelenéről és jövőjéről, azt kérve a PSZ-től, hogy vegyen részt ebben és foglaljon állást a felmerülő kérdésekről. A PSZ vezetői jeleztek, hogy készek tárgyalni. (...) A PSZ elfogadhatatlannak tartja, hogy a szükségintézkedések legnagyobb veszteséi a pedagógusok legyenek, ezért követelik, hogy legalább az infláció mértékével növeljék

a közalkalmazotti bértáblát. A miniszter szerint az Országos Érdekegyeztető Tanácsban 2007 első negyedéve után lesz olyan javaslat, amely lehetővé teszi, hogy „érdemi megállapodás” születhessen. (...)

NÉPSZABADSÁG

(2006. XI. 22.)

Képviselők iskolapadban

Úgy 200 országgyűlési képviselő tesz ma látogatást az ország különféle iskoláiban és óvodáiban a magyar közoktatás napja alkalmából. Az ötlet, hogy ezen a napon a politikusok személyesen győződjenek meg az oktatás hétköznapjairól, a Pedagógusok Szakszervezetétől (PSZ) származik.

Összesen 350 iskola és óvoda több mint 300 képviselőt hívott meg. Közülük eddig úgy 200-an jelezték, hogy elfogadják az invitálást – mondta érdeklődésünkre **Árok Antal**, a PSZ alelnöke. A meghívó eredetileg november 22-ére szólt, van azonban olyan politikus, aki már tegnap járt valamelyik iskolában. **Tatai-Tóth András** szakszervezeti képviselő például a XI. kerületi Óvegyes József Szakközépiskolába látogatott el. **Arató Gergely** oktatási államtitkár és **János György** (MSZP) pedig Százhalombattán tartott fórumot. (...)

(2006. XI. 30.)

Kevesebbet adminisztrálnak majd a tanárok

(...) Az adminisztrációs problémákkal szembesült az MSZP mintegy 80 képviselője is november 22-én, amikor a Pedagógusok Szakszervezete kezdeményezésére a magyar közoktatás napja alkalmából ellátogattak iskolákba. Az ott szerzett tapasztalatok alapján több kezdeményezéssel is éltek – jelentette be tegnap **Tatai-Tóth András**, az MSZP oktatási munkacsoportjának vezetője. Javasolták például, hogy összegezzék a tanórákon kívüli plusz kétórás munka tapasztalatait, és tárgyalásokon tisztázzák, milyen irányban érdemes alakítani a rendszert. Tatai-Tóth elképzelhetőnek tart olyan módosítást, amely csak annyit mondana ki, hogy a munkáltató elrendelhet heti két óra többletmunkát, de nem ténne hozzá, hogy ezért nem adható díjazás. Így a pedagógusok – ha a fenntartónak telik rá – kaphatnának túlóradíjat ezért a munkáért. (...)

(2006. XII. 4.)

Hiller: Rongyos iskolákkal az unióba

A Pedagógusok Szakszervezete (PSZ) elfogadhatatlannak tartja, hogy a kormányintézkedések legnagyobb veszteséi a pedagógusok legyenek, ezért szombati kongresszusukon a közalkalmazotti bértábla 2006. évi növelését követelték, legalább az infláció mértékével. A PSZ szerint a pedagógusok keresete már eddig is jelentősen csökkent, a kötelező órák számának megemlése 2007. szeptember 1-jétől pedig további keresetvesztést eredményez majd. Mindez – hangsúlyozták – a megszorító intézkedésekkel együtt 10 százalékos reálkeresetcsökkenést jelenthet. (...)

Hiller István oktatási és kulturális miniszter felszólalásában a közoktatást nevezte a nemzet egyik legfontosabb kérdésének, a pedagógustársadalom megbecsülését pedig ezen belül is kiemelt feladatnak. Mint mondta: a minőségi munkát „jobbban meg kell tisztelni” anyagi értelemben is. Közölte azt is, hogy az Új Magyarország fejlesztési tervben 17 milliárd forintot különítenek el pedagógusok átképzésére és továbbképzésére. 2007. október 15-én létrehoz egy sztrájkbizottságot, és az operatív programban 135-150 milliárd forint áll rendelkezésre e célra. (...)

(2006. XII. 5.)

Pedagógussztrájk

(...) A nagyobbik tömörülés, a mintegy 80 ezer tagot képviselő Pedagógusok Szakszervezete (PSZ) szerint azonban a PDSZ akciója könnyen törvénytelenébe fordulhat. **Árok Antal** alelnök rámutatott: az iskoláknak

elküldött levél nem hívja föl a figyelmet arra, hogy a sztrájkhoz helyi szinten egyeztetések szükségesek. A fenntartóval például meg kell állapodni a „még elégséges szolgáltatásról”, például arról, hogy hol és milyen módon oldják meg a munkabeszüntetés idején a diákok felügyeletét.

A PDSZ-nek viszont alig néhány tucat iskolában van tagszervezete. Árok Antal szerint így kérdéses, ki egyeztet majd a fenntartóval. Úgy fogalmazott: joggal abszurd, hogy a PDSZ elnöke azt írta a polgármestereknek – ott is, ahol nincs is helyi képviselője –, hogy megalakította az önkormányzati szintű sztrájkbizottságot, és a tárgyalopartner nevét, elérhetőségét a PDSZ központi irodájába kéri továbbítani. (...)

24 ÓRA (Komárom-Esztergom megye)

(2006. XII. 3.)

Felújítási program „lerongyolódott” iskoláknak

A minőségi munkát külön el kell ismerni, „jobbban meg kell tisztelni” anyagi értelemben is – közölte **Hiller István** oktatási miniszter a Pedagógusok Szakszervezete által rendezett kongresszuson, Budapesten. A szocialista politikus ugyan számokat nem említett, de béremelést ígért a pedagógusoknak, valamint kiemelte, hogy 2007-ben 17 milliárd forintot fordítanak majd a pedagógusok átképzésére. (...) Az oktatási tárca vezetője szökött arról is, hogy 2007. ősztől iskolafelújítási program indul, s a regionális operatív programban 135-150 milliárd forint áll rendelkezésre e célra. „A források lehívásának üteme tőlünk függ” – mondta a miniszter. – „Rongyos iskolákkal léptünk be az Európai Unióba, Magyarországon 35 éve nem volt iskolafelújítási program” – tette hozzá.

VESZPRÉM MEGYEI NAPLO

(2006. XII. 4.)

Az infláció fokozza a megszorításokat

A PSZ munkakongresszusán részt vett **Hiller István**, az oktatási tárca gazdája. A miniszter beszédében kijelentette: a közoktatáspolitikának egyik kulcsterülete kell hogy legyen a pedagógustársadalom megbecsülése.

A PSZ állásfoglalást adott ki a kongresszus után. Ebben elfogadhatatlannak tartja, hogy a szükségintézkedések legnagyobb veszteséi a pedagógusok legyenek, ezért követeli a közalkalmazotti bértábla 2006. évi növelését legalább az infláció mértékével. A dokumentum szerint a közoktatási törvény legutóbbi módosítása miatt a pedagógusok már eddig is jelentős keresetvesztést szenvedtek el, amelyet tovább növel a kötelező órák számának 2007. szeptember 1-jétől történő emelése. (...)

A PSZ az önkormányzati szövetségekkel egyetértésben elítéli ezt a módszert, amely nem a hatékony működésre, a színvonalas oktató-nevelő munkát eredményező intézményfenntartásra ösztönöz, hanem a rendszerből való forráskivonás újabb eszköze. (...)

ZALA HÍRLAP

(2006. XI. 24.)

A megállapodás az irányadó

(...) Megkeresésünkre **Takácsné Barna Éva**, a Pedagógusok Szakszervezete zalai és városi titkára előjáróban leszögezte: Zala megyében nincs tagja a PDSZ-nek. Tájékoztatóként beszámolt róla, hogy a „november 7-ei érdekegyeztető fórumon a négy föderáció – vagyis a Liga Szakszervezetek, a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége (MSZOSZ), a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEF), valamint az Értelmisségi Szakszervezeti Tömörülés (ÉSZT) – megállapodott abban, hogy november 15-én létrehoz egy sztrájkbizottságot, és az meg is alakult. Ennek célja, hogy tagjai rákényszerítsék a kormányt az egyeztetésre, tehát jobb alkupozíciót teremthessenek. Mind a négy föderáció megegyezett abban, hogy adott esetben egységesen lépnek fel. Ennek ellenére, ettől függetlenül jelentette be a PDSZ – a Liga egyik szakszervezete – a figyelmeztető sztrájkot. (...)

A hónap névnapjai: Ádám és Éva

Névnap: december 24., Ádám szeptember 9. is.

Karácsony előestéjén ünnepeľjük Ádám és Éva névnapját. Ádám általános értelemben a férfi emberiséget jelenti, míg Éva teremtése a bordájából az emberiségen belül a nemi különbséget jelképezi. A héber Adam név eredete a sumér „atyám” jelentésű Adapa szó lehetett. A héber és az arab nyelvű egyben „ember”, „földből valót” és „vörös színűt” is kifejezi. Éva neve pedig anyyi: életet, illetve életet adó, „minden élő”, minden ember anyja.

Ádám a teremtés erejét hordozza magában: ahol feltűnik, ott létrejön valami új. Kezdeményező és irányító természetű; bármilyen közösségbe kerül, ott szinte azonnal, hallgatólagosan elfogadják őt vezetőnek, igénylik az irányítását, még akkor is, ha formálisan más viseli ezt a pozíciót. Ádám szívesen eleget tesz ennek a ki nem mondott elvárásnak. Igaz, ettől aztán szívesen kényeztetik, néha egyenesen gögös, de ez mind csak póz: bizonytalanságát palástolja vele, mert sokszor korántsem biztos a dolgában, ráadásul az informális vezetői „rang” is frusztrálja. Ha saját vállalkozást alapít, az önállóság terhe, felelőssége teszi őt ugyanilyenné. Sokat segítene rajta egy olyan társ, aki egy utat jár vele, már ha Ádám hajlandó őt elfogadni, mivel mérhetetlenül gyanakvó, legközelebbi hozzátartozóját is nehezen avatja bizalmába. Párkapcsolatai így nemegyszer zátonyra futnak.

Éva életvidám, tettekre kész hölgy. Élvezni akarja az életet, megelégedni és megízlelni mindennek a jó oldalát, miközben előszeretettel fáradozik a mozdulatlan dolgok megmozdításán. Nem kedveli a rutint, az egyhangúságot, mert minden állandó dolog az ő szemében mozdulatlan, holt, fel kell éleszteni. Ugyanakkor igényt tart a kényelemre, a pihenésre, kikapcsolódásra, továbbá arra is, hogy kényeztessék. Okos, tanulékony, kiváltképp a manuális és egyéb fizikai készségek elsajátításában egyedülállóan gyors. Sok minden érdekli, elsősorban kreatív tevékenységek, melyek közül valamelyiket hivatásként választja, a többi szabadidejében (vagy otthoni feladatként) űzi. Szívesen bizonyít, büszke a teljesítményére. Gyűlöli, ha háttérbe szorul vagy kihagyják valamiből. A társas kapcsolatokban nagy hangsúlyt helyez a kölcsönösségre, az együttműködésre. Partnerétől gyengédséget és figyelmességet vár, apró ajándékokat, váratlan programokat, így serény, mindig mosolygós, odaadó feleség és anya lesz.

Clark Ádám skót mérnök (1811–1866) Edinburghben született. Egyes életrajzi források szerint a Glasgow-i Royal Technical College-t végezte el, mások azt állítják, sohasem szerzett mérnöki diplomát, ismereteit autodidaktikus úton szerezte. 1934-ben Széchenyi Istvánnal jött Magyarországra, hogy a Duna szabályozásához szükséges gözkotrógépet összeszerelje, majd a Lánchíd építésének irányítására kapott megbízást. Ekkor telepített le végleg hazánkban. 1947-ben az országos közlekedési bizottság tanácsadója, 1848-ban a közmunkák minisztériumának műszaki tanácsosa volt. A szabadságharc idején megakadályozta a Lánchíd felrobbantását. Clark tervezte és építette a budai alagutat is, valamint számos hidat Ausztriában. Kitüntetés sosem fogadott el. 1855-ben a budai városkapitány lányát vette feleségül, három gyermekük született. Élete végén villát építtetett az I. kerületben, de még mielőtt beköltözhetett volna, tüdőbajban meghalt.

Ruttkai Éva magyar színésznő (1927–1986) Budapestben született. Pályáját ötvenes korában, gyermekszínészként kezdte. Makay Margittól tanult színészmesterséget. 18 éves korától a Vígszínházban, majd a Nemzeti Színházban játszott, minden műfajban kimagasló teljesítménnyel. Kétszeres Jászai-díjas, Kossuth-díjas érdemes művész volt, végül kiváló művész kitüntetését kapott. Számtalan filmben, tévéprodukcióban játszott. Emlékezetes alakításai: „Liliomfi” (1954); „Butaságom története” (1966); „Alfa Rómeo és Júlia” (1968); „Ha megjön József” (1976); „Abigél” (tévéfilm 1978); „Idő van” (1985); „A fantasztikus nagynéni” (1986). Utóbbi filmjét, melynek címszereplőjeként futott, lovagolt is, közvetlenül halála előtt forgatták.

A hónap vice

Noé bárkája már három napja hánykolódik a vizen. Egyszer csak nagy hangzavar támad:

- Ökör! Szamar! Disznó! Görény!
- Mi van itt, névsorolás? – kérdi Noé.
- Á, dehogy, csak egy ellenzéki és egy kormánypárti politikus társalog egymással.

Szeretetre születünk, nem gyűlöletre

Szophoklész fenti mondása 2006 karácsonyán nagyon időszerű. Nemcsak azért, mert a karácsonyt, a béke és szeretet ünnepeként köszönjük, hanem azért is, mert hazánkban ebben az évben szinte korlátok nélkül tombolt az emberek között a gyűlölet. Reméljük, hogy karácsonyhoz közeledve mindez alábbhagy, és az új esztendőre elcsitul. E gondolatok jegyében gyűjtöttük össze a szeretetről szóló mondásokat, idézeteket.

Ezzel kívánunk békeséges karácsonyi ünnepeket és boldog, sikereiben gazdag újesztendőt minden kedves olvasónknak!

KARÁCSONY FELÉ (részlet)

„... Bizalmas szívvel járom a világot
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.”

(Juhász Gyula, 1936)

- Szeressük embertársunkat: vagy azért, mert jó, vagy azért, hogy jó legyen. – Az a szeretet, amely véget ér, sohasem volt igazi. (Szent Agoston)
- Senki sem tud igazán örülni, ha nincs benne szeretet. (Aquinói Szent Tamás)
- A gyűlöletnek sohasem a gyűlölet, hanem a szeretet vet véget. (Buddha)
- A kitűnő emberrel szemben csak egy szabadság van, a szeretet. (Schiller)
- A szeretet az egyetlen dolog, amiből több marad, minél többet adsz belőle. (Huch)
- Amikor az emberek felhőtlenül boldogok, észrevétlenül elkezdik kevésbé szeretni egymást. Végül pedig eltávolodnak egymástól. (Marija Baskireva)
- Mennyien buszaként jár el a kicsi örömeiket azért, mert a nagy-nagy boldogságra várnak! (Buck)
- Szeretni kevesen tudnak, ez köztudott. De még kevesebben tudják elviselni a következményeit. (Baxter)
- A szeretet mindenki számára a legszükségesebb táplálék. (Edith Piaf)
- Nem létezik boldogtalan szeretet. Már az a tény, hogy szeretünk, boldoggá tesz. (Edith Wells)
- A boldogság az egyetlen dolog, amit úgy adhatunk másnak, hogy magadtól semmit sem vesz el. (Carmen Silva)
- Csak szeretve tanulunk meg szeretni. (Doris Murdoch)
- A szeretet úgy segíti tovább a lelket, akár a láb a testet. (Sienai Szent Katalin)
- Semmi, amit az ember szeret, nem lehet terhére. (Vera Panova)
- Valójában csak egy fajta létezik a lelki rendellenességnek: a szeretetre való képtelenség. (Anaïs Nin)
- Akit nem szeretnek, az mindig magányos a tömegben. (George Sand)
- Megszűnünk szeretni magunkat, amikor már mások sem szeretnek minket. (Germaine de Staël)
- A szeretet nincs kapcsolatban azzal, hogy vársz valamit, amit kapnál, hanem csakis azzal, hogy reméled, adhat. Viszonzásul bármit kaphatsz. De ez semmiképp sincs kapcsolatban azzal, amit adsz. (Katharine Hepburn)
- Minden alkalommal, amikor meg tudom, hogy egy ember szeret, csodálkozom. Ha nem szeret, azon is csodálkozom. De akkor csodálkozom a leginkább, amikor valaki közömbös irántam. (Marina Cvetajeva)
- Az emberek többsége több szeretetet igényel magának, mint amennyire rászolgál. (Maria Ebner-Eschenbach)
- Nemcsak azt élvezzük, hogy szeretnek minket, hanem azt is, hogy kimondják, mennyire szeretnek. (George Eliot)
- Semmi sincs a világon, amit olyan nehéz lenne megosztani, mint a szeretetet. (Natalie Clifford Barney)
- Az ember néha kénytelen elviselni a szeretet következményeit és mellékkörülményeit is, ha kellemetlenek is azok. (Madame de Sévigné)
- Egy olyan érzés, mint valakinek az irántad való szeretete, örök nyomot hagy maga után. Nem sebhely vagy valami más látható jel formájában. Akit egyszer ennyire szeretetel valaki, aki talán már rég nem is él, azt a szeretet ereje mindhalálig védelmezi! (J. K. Rowling)
- Szeretem a fákat, mert úgy tűnik, hogy az összes lény közül ők törődtek bele leginkább a sorsukba. (Willa Cather)
- A jóság az egyetlen befektetés, amely mindig kifizetődik. (Legalábbis hosszú távon.) (Henry David Thoreau)
- Ha van benned akaraterő, tevékenység legyen szeretetteljes. Ha gyöngye vagy, s nincs benned tetterő, legyen gyöngöseség szeretetteljes. (Tolsztoj)
- A tudásnak nem tudás a kezdete. A szeretetnek nincs kezdete, így vége sem lehet. A szeretet örök. Légy, amivé legszöbb hajlamaid által válhatsz – de elsősorban maradj ember. (Tatiosz)
- Emlékezz, hogy az a legjobb kapcsolat, melyben egymás iránti szeretetetek meghaladja egymással szembeni érdekeiteket. (Dalai láma)
- Aki nem tud semmit, nem szeret semmit. Aki tehetetlen: értelmetlen. Aki nem ért semmit, nem is ér semmit. Aki viszont ért, az szeret is, néz is, lát is... (Paracelsus)
- Azt hiszed, nagy tett kell ahhoz, hogy megmaradj az utókornak. Végtelen és önzetlen szeretet kell hozzá. (Váradai Hédi) A. A.

PSZ-ÁLLÁSFOGLALÁS

a 2007. évi költségvetési törvénytervezet közoktatási vonatkozásairól

1. Az államháztartási hiány felszámolásának, a konvergenciaprogram teljesítésének szükségessége meghatározza a jövő évi költségvetési törvény mozgásterét. **Am elfogadhatatlan, hogy „a legnagyobb ágazat, legnagyobb megtakarítás” torz szemléletének érvényesítése miatt a közoktatást súlyos megszorító intézkedések érik.** Jövőre alágazatunk mintegy 8 milliárd forinttal kevesebb állami forrást kap, mint 2006-ban. A veszteségeket tovább növeli az infláció, amelynek hatása a közintézményekre az átlagosnál is nagyobb lesz.
2. Ezek a lépések nem indokolhatóak a gyermeklétszám csökkenésével. A fejkvótaalapú finanszírozás normatívái, amelyek 2007. augusztus 31-ig biztosítják az intézményfenntartók központi támogatását, nominálisan azonosak az ideai összegekkel, azaz reálértékük jelentősen csökken. A 2007. szeptember 1-től bevezetésre kerülő finanszírozási rendszer révén pedig további elvonásra kerül sor, amely pénzügyi alapon történő átszervezésekre ösztönzi a nevelési-oktatási intézmények fenntartóit.
A Pedagógusok Szakszervezete az önkormányzati szövetségekkel egyetértve elítéli ezt a módszert, amely nem a hatékony működésre, a színvonalas oktató-nevelő munkát eredményező intézményfenntartásra ösztönöz, hanem a rendszerből való forráskivonás újabb eszköze.
3. A közoktatási törvény legutóbbi módosítása miatt a pedagógusok már eddig is jelentős keresetvesztést szenvedtek, amelyet tovább növel a kötelező órák számának 2007. szeptember 1-től bevezetésre kerülő emelése. Mindez a valamennyi munkavállalót érintő megszorító intézkedésekkel együtt az átlagot jelentősen meghaladó, mintegy 10%-os reálkeresetvesztést eredményez. **A PSZ elfogadhatatlannak tartja, hogy a szükségintézkedések legnagyobb vesztesei a pedagógusok legyenek, ezért követeli a közalkalmazotti bértábla 2006. évi növelését legalább az infláció mértékével.** Ennek kiharcolása érdekében kezdeményezői voltunk az Egységes Közzolgálati Sztrájkbizottság létrehozásának. Elvárjuk, hogy a kormány és a sztrájkbizottság tárgyalásai eredményre vezessenek. Igényeljük továbbá, hogy a díjazás nélkül elrendelhető két többletóra eltörlésére sor kerüljön. A munkaidőkerettel és -nyilvántartással kapcsolatos szabályokat a pedagógusokra a szakmai szempontokra tekintettel vizsgálják felül. A közoktatás területén munkanélkülivé válók számára készüljön foglalkoztatáspolitikai, átképzési program, amely nemcsak az elvi lehetőségeket, hanem a pénzügyi feltételeket is megteremti.
4. **A Pedagógusok Szakszervezete elvárja a kormánytól, hogy olyan költségvetési módosító indítványok betérjesztését kezdeményezze, amelyek elősegítik a jelzett problémák megszüntetését.** Így a központi és a helyi költségvetési források tegyék lehetővé a nevelési-oktatási intézmények megfelelő színvonalú működését, a szükséges tárgyi és személyi feltételek biztosítását, ezáltal a kormányprogramban megfogalmazott oktatáspolitikai célok megvalósítását, és nem utolsósorban garantálja a gyermekek és a közoktatásban alkalmazottak megfelelő élet- és munkakörülményeit.

Budapest, 2006. december 2.

PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE Munkakongresszusa

AZ EGYSÉGES KÖZZSZOLGÁLATI SZTRÁJKBIZOTTSÁG FELHÍVÁSA

Az Országos Közzszolgálati Érdekegyeztető Tanács (OKÉT) Munkavállalói Oldalát alkotó négy szakszervezeti konföderáció (SZEF, ÉSZT, Liga Szakszervezetek, MSZOSZ) 2006. november 7-én a munkabéke megőrzése érdekében kérelemmel fordult Gyurcsány Ferenc miniszterelnökhöz és az országgyűlési képviselőkhöz a közszolgálatot negatívan érintő 2007. évi intézkedések ügyében.

A megkeresésre, a miniszterelnök megbízásából Kiss Péter miniszter válaszolt. Az abban foglaltak egyetlen vonatkozásban sem elégitettek ki bennünket. A kérdéseinkre az OKÉT 2006. november 16-i ülésén jelenlévő kormányzati oldaltól sem kaptunk érdemi választ. Ezért az Országos Közzszolgálati Érdekegyeztető Tanács Munkavállalói Oldalát alkotó négy szakszervezeti konföderáció, a közszférában a foglalkoztatási biztonság megőrzése, a jogállási törvényekben (Kjt., Kt., Hszt., Hjt.) garantált munkavállalói jogok, juttatások csorbítására irányuló szándékok megakadályozása, valamint a közszféra munkavállalói béreinek 2007-ben reálértéken történő megőrzése érdekében 2006. november 16-án megalakította az egységes sztrájkbizottságot. A munkavállalói oldalt alkotó szakszervezeti konföderációk 2006. november 16-ától felfüggesztették tevékenységüket az OKÉT-ban, valamint a szektorális érdekegyeztető fórumokon mindaddig, amíg az Egységes Közzszolgálati Sztrájkbizottság a fenti kérdésekben megállapodásra nem jut a kormánnyal. Mindezek alapján a nagygyűlés az alábbi felhívással fordul a magyar társadalomhoz és a szervezett munkavállalókhöz:

Az OKÉT Munkavállalói Oldalát alkotó szakszervezeti konföderációk tagszervezeti képviselőinek nagygyűlése megengedhetetlennek tartja mindazt a már közel fél éve zajló méltatlan kommunikációs, politikai és jogalkotási hadjáratot, amely a közszférával szemben folyik.

A magyar társadalom normális működésének alapja a megfelelően finanszírozott, jól működő közszféra, mely az ott dolgozó felkészült munkavállalók számára belátható, biztos életpályát nyújt.

Mindezt a nagygyűlés résztvevői támogatják az OKÉT Munkavállalói Oldalának döntését: az Egységes Közzszolgálati Sztrájkbizottság létrehozását.

Elvárják a Magyar Köztársaság Kormányától, hogy folytasson tárgyalásokat a sztrájkbizottsággal a követelésekről. A munkabéke helyreállítása érdekében feltétlenül szükséges, hogy a 2007. évi költségvetési törvény elfogadásáig olyan érdemi változás történjen, ami elősegíti a közszférában dolgozók munkahelyének és bére reálértékének megőrzését 2007-ben.

Felhívják az ágazati szakszervezeteket, hogy vegyenek részt az Egységes Közzszolgálati Sztrájkbizottság által szervezett akciókban, és az esetleges önálló megmozdulásaikat a közös célok figyelembevételével, az együttes tevékenység érdekében szervezzék.

Budapest, 2006. november 28.

A NAGYGYŰLÉS RÉSZTVEVŐI

Egy alkotmánybíróági határozat margójára

Amint az köztudott a Kedves Kollégák előtt a közoktatás reformjaként a kormány nyár végén és ősszel számos, a közszférát, így a közalkalmazottakat, köztük a pedagógusokat is érintő jogszabályt hozott, illetve fogadtatott el a parlamenttel.

E jogszabályok egyes rendelkezései ellen azok „alkotmányellenességének utólagos megállapítása” és megsemmisítése érdekében a Pedagógusok Szakszervezete két indítványt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.

Az Alkotmánybírósághoz két indítványozótól három indítvány érkezett a pedagógusok munkaidő-beosztásával összefüggő, 2006. szeptember 1-jén hatályba lépett módosító jogszabályi rendelkezések alkotmányossági vizsgálatára. Az Alkotmánybíróság tárgyi összefüggésekre tekintettel az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) 28. § (1) bekezdése alapján az indítványokat egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

Az Alkotmánybíróság ezen 745/B/2006. AB számon nyilvántartott indítványok tárgyában 2006. december 5-én 69/2006. (XII. 6.) AB számon hozott határozatot. (Kihirdetve a Magyar Közlöny 149. számában, 2006. december 6-án.) E határozatával egyidejűleg elbírálta a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete által benyújtott indítványt is, amely egyetlen – általunk is sérelmezett – jogszabályi rendelkezést támadott. A nehezen érthető és rendkívül bonyolult jogi környezet és jogi nyelvezet csapdáinak kikérülése érdekében indítványaink tartalmát és célját a következőkben kíséreltem meg összefoglalni (elnézést, de néhány jogszabályi hivatkozás felhívása nélkülözhetetlen):

Hivatkozott jogszabályok és azok rövidítései

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. számú törvény **Közokt.tv.**

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. számú törvény módosításáról rendelkező 2006. évi LXXI. törvény **Módtv.**

A közalkalmazottakról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásáról a közoktatási intézményekben tárgyú 138/1992. (X. 8.) Korm. rendelet **Korm.r.**

A közalkalmazottakról szóló 1992. évi XXXIII. törvény végrehajtásáról a közoktatási intézményekben tárgyú 138/1992. (X. 8.) Korm. rendelet módosításáról szóló 186/2006. (VIII. 31.) Korm. r. **Korm.rm.**

1. A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény (Közokt. tv.) 133. §-ának (8) bekezdését a 2006. évi LXXI. törvénnyel megállapított rendelkezése, valamint e törvénynek az 1. számú melléklet Harmadik rész II/18. és II/21. pontját módosító rendelkezése azonosítható a közvéleményben és a pedagógustársadalomban is „**a pedagógusok heti két óra ingyenes túlmunkája**” címen közismertté vált fogalommal. Ezt a rendelkezést két okból támadtuk meg:

a) A kérdéses rendelkezések sértik az Alkotmány 70/B. §-ának (2) és (3) bekezdésében biztosított „**egyenlő munkáért egyenlő bért**”, valamint a „**végzett munka mennyiségének és minőségének megfelelő bérezés**” alkotmányos alapelvét. Ezen érvelésünk alátámasztására a valós életből előhozott példákkal is szolgáltunk, utalva arra, hogy a törvény nem teremthet vezetői önkényt abban a kérdésben: ki mennyit teljesített és a teljesítményért jár-e fizetség vagy sem. Ha a törvény nem szab határt a munkáltató döntési jogosultságának, akkor a rendelkezés által elérni kívánt cél a szubjektív megítélések mocsarába süllyed. Sajnálatos módon az Alkotmánybíróság ezt az érvelésünket nem fogadta el.

Határozatának indokolásában kifejti, hogy: „Az alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy megállapítható-e az Alkotmány 70/B. § (2)-(3) bekezdésének sérelme amiatt, mert a Közokt. tv. 133. § (8) bekezdése a 2006/2007. tanévre, az 1. számú melléklet Harmadik rész II/18. pontja pedig 2007. szeptember 1-jétől lehetőséget ad arra, hogy a munkáltató elrendelje, hogy a pedagógus – a rendes munkaidőn belül, munkaköri feladatként, külön díjazás nélkül – a munkakörére, beosztására előírt kötelező órájánál többet tanítson, ha erre egyéni, szabadidős, illetőleg tanórán kívüli foglalkozás megtartása érdekében szükség van.

A pedagógus-munkakörben foglalkoztatottak munkavégzésére, munkaidéjére a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.), a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.), valamint a Közokt. tv. rendelkezése az irányadók. E szabályok alapján a pedagógusok rendes munkaidéjére is az Mt. 117/B. § (1) bekezdésében a teljes munkaidő mértékére megállapított napi

nyolc, heti negyven óra az irányadó. A pedagógusok munkavégzésére vonatkozó szabályozásnak több, a más munkavállalókra, illetőleg közalkalmazottakra vonatkozó szabályozástól eltérő sajátossága van. Az egyik ilyen sajátossága az, hogy a Közokt. tv. 16. § (4) bekezdése alapján a pedagógus heti rendes munkaidéje két részből áll, a kötelező órákból és a nevelő-, illetve nevelő és oktató munkával, illetőleg a gyermekekkel, tanulókkal való foglalkozással összefüggő más feladatok ellátásához szükséges időből. A heti teljes munkaidő kitöltésének részletszabályait a Közokt. tv. 1. számú mellékletének Harmadik része határozza meg. Az 1. számú melléklet Harmadik rész I. határozza meg azokat a kötelező óraszámokat, amelyeket a pedagógus a Közokt. tv. 16. § (4) bekezdése alapján tanításra, a gyermekekkel, tanulókkal való közvetlen foglalkozásra, tanórai foglalkozás keretében való nevelésre, oktatásra köteles fordítani. Azt, hogy mely tevékenységek tartoznak a gyermekekkel, tanulókkal való közvetlen foglalkozás körébe a Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik részének II/6. pontja szabályozza. Azt pedig, hogy a teljes munkaidő tanórákkal le nem kötött részében melyek a pedagógus munkaköri feladatai, a II/9. pontja határozza meg.

A Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik részének II/6.–21. pontjai tartalmazzák azokat a szabályokat, amelyek alapján az egyes munkáltatók meghatározzák az egyes munkakörökhöz tartozó feladatokat, illetőleg az egyes pedagógusok munkavégzésének a rendjét és az elvárt feladatokat.

A pedagógusok foglalkoztatásának ugyancsak sajátos vonása az is, hogy a kinevezésükben meghatározott illetményüket meghaladó díjazásra tarthatnak igényt olyan munka fejében is, amelynek elvégzésére a heti rendes munkaidőben kerül sor. A Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/18. pontja alapján óradíjra tarthat igényt akkor is, ha a munkáltató elrendeli, hogy a kötelező óraszámot meghaladó tanítási órában tanítson.

A Módtv. a pedagógus rendes munkaidőben elvégzendő feladatai között feladatátcsoportosítást hajtott végre. A Módtv. 20. § (2)-(3) bekezdése módosította a Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. és II/9. pontját, amelynek eredményeként a pedagógus kötelező óraszámában végezhető feladatai közül kimaradt „az iskola pedagógiai programjában rögzített, a tanítási órák keretében meg nem valósítható osztály- vagy csoportfoglalkozások [53. § (2) bekezdés e) pontja] megtartása”. Ezek a feladatok átkerültek a munkaidő tanítási órákkal le nem kötött részébe tartozó feladatokat meghatározó II/9. pontba. A Közokt. tv.-nek a Módtv. által megállapított 133. § (8) bekezdése a 2006/2007-es tanévre, az 1. számú melléklet Harmadik részének a Módtv. által megállapított II/18. pontja 2007. szeptember 1-jétől arra ad lehetőséget a munkáltatónak, hogy ha az egyéni, szabadidős vagy tanórán kívüli foglalkozás érdekében arra szükség van, külön díjazás nélkül maximum heti két óra többletanítást rendeljen el. Ezek a szabályok a pedagógust a munkaidő tanítási órákkal le nem kötött részében terhelő – a Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/9. pontjában meghatározott – munkaköri feladatok körében teszik lehetővé többletanítás elrendelését.

A Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/9. pontjában meghatározott feladatait a pedagógus rendes munkaidőn belül – alapszabályként – külön díjazás nélkül köteles ellátni, az e körben végzett munka a kiemelt munkavégzésért járó keresetkiegészítéssel ismerhető el. E szabály alapján az egyes pedagógusokat a tanórán kívül terhelő munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató hatáskörébe tartozik. A munkáltató e feladatok ellátását a pedagógus munkaköri leírásában, illetőleg munkáltatói utasításban rendelheti el.

Az indítványozók által vitatott szabályok a munkáltató a Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/9. pontjában meghatározott jogkörét korlátozzák azzal, hogy az egyéni, szabadidős, valamint a tanórán kívüli foglalkozás körében határozzák meg a munkáltató által díjazás nélkül elrendelhető többletanítás időtartamát.

A Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/9. pontja nem minden pedagógus által kötelezően ellátandó feladatokat határoz meg. Az ott szabályozott feladatok jelentős része olyan, az intézményben rendeltetészerű működéséhez szükséges feladat, amelyek megosztása az intézményben alkalmazott pedagógusok között az intézmény sajátosságait (az intézmény rendeltetését, tárgyi és személyi feltételeit, a gyermekek, tanulók létszámát, összetételét, az intézmény pedagógiai programját stb.) figyelembe véve az intézmény vezetőjének, a munkáltatónak a feladata. Ezeknek a feladatoknak az intézményben dolgozó pedagógusok közötti megosztása

során a munkáltató felelősségi körébe tartozik annak biztosítása, hogy adott intézményen belül a jogegyenlőség és a végzett munka mennyiségének és minőségének megfelelő bérezéshez való jog követelménye ne sérüljön. A Korm. r. 11/B. § (2) bekezdése előírja a munkáltató számára, hogy a feladatok elosztása során az egyenlő bánásmód követelményét köteles megtartani. Ennek érdekében a tanítás elrendelésénél, illetőleg az egyéb feladatok szétosztásánál biztosítani kell az arányos és egyenletes feladatelosztást a nevelőtestület tagjai között.

A Közokt. tv. vitatott szabályai, amelyek a munkáltató által az egyéni, szabadidős és tanórán kívüli foglalkozás céljából elrendelhető tanítás kerekeit határozzák meg, önmagukban nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amelyek az Alkotmány 70/B. § (2)-(3) bekezdésében szabályozott alapvető jogokat sértenék.

Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Közokt. tv. 133. § (8) bekezdésében, valamint az 1. számú melléklet Harmadik részének – a Módtv. által megállapított, 2007. szeptember 1-jétől hatályos – II/18. pontjában foglalt rendelkezés alkotmányellenessége az Alkotmány 70/B. § (2)-(3) pontja alapján nem állapítható meg.”

b) Az előbb vázolt jogszabályi rendelkezések ugyanakkor véleményünk szerint sértik az Alkotmány 2/A. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság elvéből következő jogbiztonság követelményét azáltal, hogy hatályba léptették időpontját 2006. szeptember 1. napjában jelölték meg, tehát azok végrehajtásának felkészüléséhez a törvény nem biztosította a szükséges és elégséges időt.

Az Alkotmánybíróság határozatában a következő megállapítást teszi:

„Az indítványok alapján az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy megsértette-e a jogalkotó az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből folyó jogbiztonság követelményét a jogalkotó azáltal, hogy a Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. és II/21. pontjában foglalt rendelkezéseket a Módtv. 22. § (1) bekezdése 2006. szeptember 1-jével léptette hatályba, illetőleg azzal, hogy a 2006. augusztus 31-én kihirdetett Korm.r.m. hatálybalépésének napjaként a Korm.r.m. 8. § (1) bekezdése 2006. szeptember 1-jét jelölte meg.

Az Alkotmánybíróság számos határozatot hozott, amelyekben a jogszabály hatálybalépése kapcsán az új rendelkezések alkalmazásához szükséges felkészülési idő biztosítását az Alkotmányból folyó követelményként határozta meg.

A 28/1992. (IV. 30.) AB határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy a jogbiztonság követelménye azt a kötelezettséget hárítja a jogalkotóra, hogy a jogszabály hatályba lépésének időpontját úgy kell meghatározni, hogy kellő idő maradjon

- a jogszabály szövegének megismerésére;
- a jogalkalmazó szervek számára a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez;
- a jogszabállyal érintett szervek és személyek számára annak eldöntéséhez, hogy miként alkalmazkodjanak a jogszabály rendelkezéseihez (ABH 1992. 155., 157.).

A 7/1992. (I. 30.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette azt is, hogy „[a] jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges ’kellő idő’ megállapítása és biztosítása a jogalkotó felelősséggel terhelt mérlegelésének és döntésének függvénye. Az alkotmányellenesség csak a jogszabály alkalmazására való felkészülést szolgáló időtartam kirívó, a jogbiztonságot súlyosan veszélyeztető vagy sértő elmaradása, illetőleg hiánya esetén állapítható meg.” (ABH 1992. 45., 47.)

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során a felkészülési idő hiánya miatt akkor állapította meg valamely jogszabály alkotmányellenességét, ha az szerzett jogot korlátozott, a korábbihoz képest úgy állapított meg hátrányosabb rendelkezést, illetőleg oly módon hárított fokozott kockázatot a címzettekre, hogy a megismerés és a felkészülés lehetőségének hiánya sérelmet okozott az érintettek számára, akadályozta a jogalkalmazót a jogszabály alkalmazásában.

Az indítványok alapján az Alkotmánybíróságnak a vitatott jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatosan két kérdést kellett vizsgálni. Egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a jogszabály hatályba lépése valóban a felkészülési idő hiányát eredményezte-e. Másrészt, mivel az Alkotmánybíróság ismertetett gyakorlata szerint önmagában a felkészülési idő hiánya nem elegendő az alkotmányellenesség megállapításához, vizsgálnia kellett azt is, hogy a támadott jogszabályok esetében megállapítható-e a felkészülési idő elmaradása miatt a jogbiztonság súlyos sérelme, illetőleg veszélyeztetése.

A Módtv.-t 2006. július 24-i ülésnapján fogadta el a parlament, 2006. augusztus 2-án a Magyar Közlöny 97. számában hirdették ki.

Az indítványozó a Módtv.-nek a Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. pontját, valamint II/21. pontját megállapító 20. § (2), illetőleg (5) bekezdésével összefüggésben kifogásolja azt, hogy a Módtv. 22. § (1) bekezdése 2006. szeptember 1-jében határozta meg a hatályba lépés időpontját. Az indítványban kifejtett álláspont szerint a Módtv. e szabályai a pedagógusok jövedelmi viszonyait érintő új munkaszervezési módszer bevezetéséről rendelkeznek, jelentős nyilvántartási és adminisztrációs munkaterhet hárítanak mind a munkáltatóra, mind a fenntartóra, úgy, hogy az arra való átállásra a törvény nem biztosított felkészülési időt.

A Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. pontjának vitatott szabályai a tanítási időkeretben történő munkaszervezésre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak, a II/21. pontjában foglalt rendelkezés pedig a kirendelés keretében történő foglalkoztatás alkalmazásának feltételeit teremti meg a közoktatásban. E rendelkezések az intézményvezetők számára állapítanak meg folyamatosan végrehajtandó feladatokat. A pedagógusok foglalkoztatásának alapkérdéseit nem érintik. A Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 140/A. §-a alapján – amelyet a közalkalmazotti jogviszonyokra is alkalmazni kell – minden közoktatási intézménynek rendelkeznie kell munkaügyi nyilvántartással, amely tartalmazza az egyes pedagógusok által teljesített feladatokat. Nem eredményezik a pedagógusok hagyományos munkarendjének, a heti órabeszámának a megváltoztatását, a módosítás lényege az, hogy a pedagógusok által teljesített órákat, foglalkozásokat kéthavi időkeretben kell elszámolni, és ennek alapján kell meghatározni, hogy az érintett pedagógus teljesített-e a heti teljes, rendes munkaidőn belül többletanítást.

Ezek a szabályok kétségtelenül többletfeladatokat róttak az intézményvezetőkre, amelyek az átlagosnál nehezebbé tették a szorgalmi időszakra való felkészülést. A törvény kihirdetése és a hatályba lépése között közel egy hónap állt az intézményvezetők rendelkezésére. Ez alatt az intézményvezetők megismerhették az új törvényi rendelkezéseket, az Oktatási és Kulturális Minisztérium – az indítványozók által is elismerten – tájékoztatóval, segédanyagokkal segítette a Módtv. új rendelkezéseinek végrehajtását. A felkészülési idő teljes hiánya tehát nem állapítható meg. A Módtv. vitatott szabályai, amelyekkel összefüggésben az indítványozó a felkészülési idő hiányára hivatkozik, nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amely tekintetében a felkészülési idő rövidege a jogbiztonság olyan kirívó súlyos sérelméhez vagy veszélyeztetéséhez vezetne, ami a Módtv. 22. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását indokolná.”

2. Támadtuk a kéthavi tanítási időkeret értelmezésével kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket is, azok érthetlensége, értelmezhetetlensége miatt, valamint azért, mert olyan rendelkezésekre hivatkozik, amely csak 2007. szeptember 1. napján lép hatályba. [A közoktatásról szóló törvény módosító 2006. évi LXXI. törvény 20. §-ának (2) bekezdésével megállapított 1. számú mellékletének Harmadik rész, II/6. pontjában a II/18. pontjára hivatkozást.]

Az Alkotmánybíróság kifogásunknak részben helyt adott, amikor indokolásában kifejtette:

„Az Alkotmánybíróság számos határozatában megfogalmazta a normatartalommal, a normavilágossággal kapcsolatosan a jogbiztonság követelményéből fakadó alkotmányossági elvárásokat. 26/1992. (IV. 30.) AB határozatában az Alkotmánybíróság elvi élel mutatott rá arra, hogy „a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény. A jogbiztonság – amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme – megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.” (ABH 1992. 135., 142.) Több határozatában az Alkotmánybíróság kimondta azt is, hogy a normavilágosság sérelme miatt az alkotmányellenesség akkor állapítható meg, ha a szabály a jogalkalmazó számára értelmezhetetlen vagy eltérő értelmezésre ad módot, és ennek következtében a norma hatását tekintve kiszámíthatatlan, előre nem látható helyzetet teremt a címzettek számára, illetőleg a normaszöveg túl általános megfogalmazása miatt teret enged a szubjektív, önkényes jogalkalmazásnak.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy e tekintetben az indítvány megalapozott. A Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. pontjának utolsó előtti mondata a következő rendelkezést tartalmazza: „A tanítási időkeret teljesítésébe a II/18. pont alapján egyéni foglalkozás, szabadidős foglalkozás,

tanórán kívüli foglalkozás megtartására elrendelt többletanításból be kell számítani az egy tanítási héten a két órát meghaladó többletanítási órát.”

E rendelkezés alkalmazhatósága a 2006/2007-es tanévben a Módtv. 22. §-ában foglalt hatályba léptető rendelkezésekre is figyelemmel nem ítéltető meg egyértelműen.

A Módtv. a 22. § (2) bekezdésében foglalt hatályba léptető rendelkezés alapján a Közokt. tv. 1. számú melléklet Harmadik rész II/18. pontja 2007. szeptember 1-jén lép hatályba. Így a II/18. pont alapján többletanítási órát csak 2007. szeptember 1-jét követően lehet elrendelni. Ugyanakkor a Közokt. tv.-nek a Módtv. 18. §-ával megállapított 133. § (8) bekezdése már a 2006/2007-es tanítási évben is módot ad arra, hogy a munkáltató – a rendes munkaidőn belül, munkaköri feladatként, díjazás nélkül – egyéni foglalkozás, szabadidős foglalkozás, illetőleg tanórán kívüli foglalkozás céljából maximum két óra többletanítást rendeljen el.

A Közokt. tv.-nek ez a 133. § (8) bekezdése, illetőleg az 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. pontja a Módtv. 22. § (1) bekezdése alapján 2006. szeptember 1-jén hatályba lépett.

A hatályba léptető rendelkezéseket is figyelembe véve a Közokt.v. 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. pontjának vizsgált rendelkezése alapján a tanítási időkeret teljesítésének számítására vonatkozó jogalkotói szándék nem értelmezhető. Nem állapítható meg, hogy a tanítási időkeret teljesítésének számításánál az egyéni foglalkozás, szabadidős foglalkozás, illetőleg tanórán kívüli foglalkozás céljából elrendelt többletanítás figyelembevételét a jogalkotó csak 2007. szeptember 1-jét követően, vagy már a 2006/2007-es tanévben is elő kívánta írni.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a szabályozásnak ez a módja, amely a jogalkalmazó számára eltérő alkalmazásra ad lehetőséget és az érintettek számára kiszámíthatatlanná teszi a jogalkalmazást, alkotmányellenes, sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből folyó jogbiztonság követelményét. Ezért a Közokt.v. 1. számú melléklet Harmadik rész II/6. pontjának utolsó előtti mondatában foglalt rendelkezést megsemmisítette.”

Kizárólag szakszervezetünk kérte a Korm. m. hatályba léptető rendelkezése, a 8. § (1) bekezdés, alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését is. Álláspontunk szerint a Korm.rm. hatályba léptetése a Korm.rm.-nek a Korm.r. 7. § (1) bekezdését, valamint 11/B. § (1) bekezdését megállapító rendelkezésével összefüggésben alkotmányellenes.

„A Korm.rm.-t 2006. augusztus 31.-én a Magyar Közlöny 108. számában hirdették ki. A rendelet 8. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendelet 2006. szeptember 1-jén lép hatályba.

Megállapítható tehát, hogy a rendelet hatályba lépése és a kihirdetése között egy nap telt el. Ennek alapján a felkészülési idő hiánya kétségtelenül megállapítható.

Így az Alkotmánybíróságnak – a fentiekben ismertetett gyakorlatát figyelembe véve – azt kellett vizsgálnia, hogy a felkészülési idő hiánya miatt a jogbiztonság kirívóan súlyos sérelme vagy veszélyeztetése megállapítható-e.

A Korm.rm. a Módtv. szabályainak végrehajtásához kapcsolódó részletszabályokat, értelmező rendelkezéseket állapít meg. A Korm.rm. szabályai a pedagógusokra nézve nem határoznak meg a Módtv. rendelkezésein túl menő új jogokat, kötelezettségeket. A Korm.r.m. 7-9. §-ai technikai jellegű rendelkezéseket tartalmaznak (a számozás módosítása, az Európai Unió jogszabályára hivatkozás, a Közokt.v.-vel ellentétessé vált rendelkezés megsemmisítése.) A rendelkezések többsége a munkáltatók számára ír elő a Korm.rm. hatályba lépését követően elvégzendő feladatokat. A Korm.rm. 6. §-a, amely az óradíjak elszámolásáról rendelkezik, olyan szabályokat tartalmaz, amelyeket a munkáltatónak először a tanítási időkeret végén, tehát november utolsó munkanapja után kell alkalmazni. A Korm.rm.-nek Korm.r. 7. § (1) bekezdését módosító 2. §-a úgy ír elő a munkáltatónak a Korm.rm. hatályba lépését követően elvégzendő feladatot, hogy annak határidejét nem állapítja meg és ilyen határidő magából a szabályból sem következik. **Ezért e szabályok tekintetében a felkészülési idő hiánya miatt a jogbiztonság sérelme fel sem merül.**

Alkotmányossági problémát a Korm.r.-nek a Korm.rm. 5. §-ával megállapított 11/B. § (1) bekezdésének felkészülési idő nélküli hatályba léptetése vet fel.

Így a szabály a nevelési-oktatási intézmény munkatervének részeként feladat-ellátási terv elkészítését írja elő a munkáltatónak, amelyben a munkáltatónak személyre szólóan kell a feladatokat meghatározni. Azt is előírja ez a szabály, hogy a feladat-ellátási tervet – amelyet a szorgalmi időszak első félévére és második félévére külön kell elkészíteni – be kell nyújtani a neve-

lőtestületnek véleményezésre, és a személyre szóló feladatmegosztást legálább hét nappal korábban a helyben szokásos módon közzé kell tenni.

A Közokt.v. 121. § (1) bekezdés 38. pontja szerint a tanév szeptember 1-jén kezdődik. A Korm.r. 11/B. § (1) bekezdése alapján a 2006/2007-es tanév első félévére irányadó feladat-ellátási tervnek a Korm.rm. hatályba lépését követően az első tanítási napon (szeptember 4-én) készen kellett volna állnia. A Korm.rm. olyan új feladatot állapított meg a munkáltatók számára, amelyet korábban sem a Közokt.v., sem a Módtv. nem írt elő számukra. A Korm.rm.-nek ez a rendelkezése tehát olyan feladat elé állította az intézményvezetőket, amelynek teljesítése a 2006/2007-es tanév első félévére – a jogszabály hatályba léptetése miatt – lehetetlen volt. Megállapítható, hogy a Korm.rm.-nek a Korm.r. 11/B. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése ily módon visszaható hatállyal állapított meg olyan kötelezettséget a munkáltató számára, amelynek teljesítéséért a munkáltató felelősséggel tartozik. **Ennek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Korm.r. 11/B. § (1) bekezdésével kapcsolatosan a Korm.rm. egynapos határidővel történő hatálybaléptetése sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből folyó jogbiztonság követelményét.**

Ezért az Alkotmánybíróság a Korm.r.-nek a Korm.rm. 5. §-ával megállapított 11/B. § (1) bekezdését a kihirdetés napjára visszaható hatállyal megsemmisítette.”

Értelmezésünkben e megállapítások a következőket jelentik:

- a munkaidő-nyilvántartást az Mt. 140/A. §-ának szabályai szerint változtatlanul vezetni kell;

- a munkáltató nem sért jogszabályt, ha a módosításban írt kötelezettségeinek az általa szükségesnek ítélt felkészülési időt követően tesz eleget [Korm.r. 7. § (1) bek.].

A Korm.r. 11/B. § (1) bekezdésének visszaható hatállyal történő megsemmisítése a gyakorlatban annyit jelent, hogy:

a) nem vonható felelősségre az az intézményvezető, aki a tanévkezdéssel kapcsolatos feladatai mellett nem hajtotta végre;

b) a szorgalmi év második félévére a feladatellátási tervet nem kell elkészíteni;

c) a nehezen kivitelezhető személyre szóló feladatmegosztás 7 nappal korábban történő közlése nem kötelező.

Egyes jogszabályi rendelkezések alkotmányellenessége természetesen nem jelenti a törvényhozás alkotmányellenességét, azonban a Pedagógusok Szakszervezete részéről szükségesnek láttuk és látjuk a jövőben is, minden alkotmányellenesnek tűnő jogszabályi rendelkezés alkotmánybíróági felülvizsgálatát. Indítványaink jelentős része megalapozottnak is bizonyult az Alkotmánybírósnak a 69/2006. (XII. 6.) AB. számú határozatának tükrében.

E vázlatos ismertetésből is kitűnően az Alkotmánybíróság a három jogkérdést kifogásoló **két beadványunkból két kérdésben az indítványunknak megfelelően helyt adott.**

Egyetlen, az 1) pontban vázolt indítványunkat utasította el, és ugyanilyen sorsra jutott a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének azonos tárgyú indítványa is.

A PDSZ az Alkotmánybíróóság döntésének kihirdetése előtt sztrájkot hirdetett. Sajnálatos módon – egyrészt az Alkotmánybíróóság nyilvántartásának nem kielégítő volta, másrészt az OM felületessége miatt – az előzőekben jelzett indítványok tartalma és benyújtójuk kiléte a közvéleményt érintő tájékoztatásokban összemosódott, és ezt a homályt a PDSZ igyekezett a maga javára kamatoztatni a közvélemény informálásában. Ennek különösebb jelentőséget nem tulajdonítanánk, ha a PDSZ nem kívánna az egész pedagógustársadalom nevében „forradalmi hévvel” fellépni olyan kérdésekben, amelyeket a Magyar Köztársaság alkotmányi rendelkezéseinek megvédésére hivatott szervezet, az Alkotmánybíróóság egyszer már felbírál.

A kivonatosan ismertetett indítványoknak és azok eredményességének ismeretében eldönthető, hogy mely módszerek lehetnek eredményesek a kormány és a törvényhozás pedagógusokat esetlegesen hátrányosan érintő döntéseivel szemben. A magunk részéről eredményesebb fellépésnek tartjuk azt a módszert, hogy a nyilvánvalóan vagy burkoltan megjelenő alkotmányellenes döntésekkel szemben annak rendje és módja szerint fellépünk. Ellenében azzal a magatartással, amely populáris igényeket kielégítve, látszólag radikális, de semmire nem vezet ellenállásra toboroz híveket.

Természetesen az alkotmányossági kérdéseken túl lehetnek a pedagógustársadalomnak olyan létkérdései, amelyek orvoslást igényelhetnek. A magunk részéről tehát e lapszámunk ... oldalán a sztrájkfelhívástól nem zárkozunk el.

Dr. Selmeci István

A Gárdonyi Géza Alapítvány hírei

Szociális támogatás

A Gárdonyi Géza Alapítvány Kuratóriuma a 2006. november 27-ei ülésén döntött a számláján lévő adományozott összeg és kamatai, továbbá az APEH-től átutalt 1% szja-részesedésnek felhasználásáról.

Részletezés:

Befizetések:	115 400 Ft
Kamat:	1 362 Ft
PSZ Országos Iroda támogatása:	150 000 Ft
1%:	288 069 Ft
<u>OTP-költségek</u>	<u>-10 795 Ft</u>
Összesen:	544 036 Ft

A kuratórium úgy határozott, hogy ebből az összegből 490 000 Ft-ot használ fel a pályázatokra, 20 000 Ft-ot pedig postaköltségre.

A kuratórium a beérkezett 32 pályázatot elfogadta, és a pályázó 32 személy közül 4 személyt 10 000 Ft, azaz tízezer Ft, 22 személyt 15 000 Ft, azaz tizenötezer Ft, 6 személyt 20 000 Ft, azaz húszezer forint szociális támogatásban részesített.

Az összegek kiutalása, postázása folyamatban van. Reméljük, karácsony előtt még időben megérkezik, s ezzel is örömet szerezhetünk 32 tagtársunknak.

Befizetés, köszönet

2006. év során az alapítvány számlájára 115 400 Ft összegű adományt fizettek be az alább felsoroltak. *Salgótarján Nyugdíjas Csoport, Veszprém Laczkó D. Nyugdíjas Klub, Nyíregyháza Mécses Pedagógus Klub, Békéscsaba Városi és Körzeti Bizottsága, PSZ Balatonfüzfő, Országos Nyugdíjasválasztmány, PSZ Devecser, PSZ Csongrád megye, PSZ Budapesti Bizottsága, PSZ Jászberény.*

Köszönjük támogató adományait! Továbbá köszönetet mondunk mindazoknak, akik a 2005. évi jövedelemadójuk 1%-át az alapítvány számlaszámára utaltatták.

Két kérés

Ez alkalommal is felhívjuk kollégáink figyelmét arra, hogy az alapítványunk célkitűzéseit (a nyugdíjas pedagógusok és egyéb közoktatási dolgozók szociális és kulturális célú támogatása) csak úgy tudjuk megvalósítani, ha a tőkénk gyarapodik, az adományok növekednek.

*

Kérjük az adózó oktatásügyi dolgozókat arra, hogy a 2006-os összevont adóalapjuk adójának – a kedvezmények levonása után fennmaradt – összegéből egy százalékot a Gárdonyi Géza Alapítványnak szíveskedjenek átutaltatni.

Az alapítvány neve: **Gárdonyi Géza**
Címe: 1068 Budapest, Városligeti fasor 10.
Adószáma: **18011586-1-42**

Segítségüket, támogatásukat előre is köszönjük.

*Erdős Gáborné (dr. Simon Zsuzsa),
a kuratórium elnöke*

Helység	Beérkezett pályázatok száma	Elfogadott pályázatok száma	Elutasított pályázatok száma	Támogatási összeg felosztása
Baranya megye	–	–	–	–
Pécs	–	–	–	–
Bács-Kiskun megye	–	–	–	–
Kecskemét	2	2	–	25 000 Ft
Békés megye	–	–	–	–
Békéscsaba	–	–	–	–
Borsod-A.-Z. megye	1	1	–	10 000 Ft
Miskolc	–	–	–	–
Csongrád megye	–	–	–	–
Szeged	1	1	–	20 000 Ft
Fejér megye	–	–	–	–
Székesfehérvár	–	–	–	–
Győr-M.-Sopron megye	–	–	–	–
Győr	–	–	–	–
Hajdú-Bihar megye	3	3	–	50 000 Ft
Debrecen	3	3	–	50 000 Ft
Heves megye	2	2	–	30 000 Ft
Eger	–	–	–	–
Jász-N.-Szolnok megye	–	–	–	–
Jászberény	1	1	–	15 000 Ft
Szolnok	–	–	–	–
Komárom-Esztergom m.	–	–	–	–
Tatabánya	–	–	–	–
Nógrád megye, Salgótarján	1	1	–	10 000 Ft
Pest megye	–	–	–	–
Somogy megye	–	–	–	–
Kaposvár	–	–	–	–
Szabolcs-Sz.-Bereg megye	1	1	–	15 000 Ft
Nyíregyháza	–	–	–	–
Tolna megye	1	1	–	10 000 Ft
Vas megye	1	1	–	15 000 Ft
Szombathely	–	–	–	–
Veszprém megye	9	9	–	135 000 Ft
Zala megye	–	–	–	–
Budapest	9	9	–	140 000 Ft
Összesen	32	32	–	490 000 Ft
Felhasznált összeg	–	–	–	490 000 Ft

PSZ AZ INTERNETEN

A pedagógusok, PSZ-tagok, intézményvezetők, oktatásirányítók tájékoztatásának új, korszerű lehetősége

www.pedagogusok.hu

PSZ–MAKASZ SZOLGÁLTATÁSOK AZ INTERNETEN

A PSZ-tagkártyával kedvezményesen igénybe vehető szolgáltatásokról a legfrissebb információ

www.makasz.hu